

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-90-06

Druk nr 745
Warszawa, 29 czerwca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o systemie monitorowania i kontrolo-
wania jakości paliw** wraz z projektami aktów
wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A
z dnia.....

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania:

- 1) w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach;
- 2) w instalacjach energetycznego spalania oraz w statkach żeglugi śródlądowej;
- 3) w wybranych flotach;
- 4) przez rolników na własny użytek w celu ograniczania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca – przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.²⁾), wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu paliwami;
- 2) inspektor – inspektora w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.³⁾);

- 3) paliwa – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej;
- 4) paliwa ciekłe:
 - a) benzyny silnikowe zawierające do 5,0% objętościowo bioetanolu lub do 15,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amyłowego, o których mowa w ustawie z dnia ... o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,
 - b) olej napędowy zawierający do 5,0% objętościowo estrów metylowych kwasów tłuszczowych, o których mowa w ustawie z dnia ... o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;
- 5) biopaliwa ciekłe – biopaliwa ciekłe, o których mowa w ustawie z dnia ... o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 6) gaz skroplony (LPG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, stosowaną w pojazdach wyposażonych w silniki przystosowane do spalania tego paliwa;
- 7) sprężony gaz ziemny (CNG) – mieszaninę sprężonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, stosowaną w pojazdach wyposażonych w silniki przystosowane do spalania tego paliwa;
- 8) lekki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, oznaczony kodami CN 2710 19 45 oraz 2710 19 49;
- 9) ciężki olej opałowy – olej opałowy stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, oznaczony kodami CN 2710 19 51, 2710 19 55, 2710 19 61, 2710 19 63, 2710 19 65 oraz 2710 19 69;

- 10) olej do silników statków żeglugi śródlądowej – paliwo żeglugowe stosowane w statkach żeglugi śródlądowej;
- 11) pojazd – pojazd, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁴⁾);
- 12) ciągnik rolniczy – ciągnik rolniczy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 13) maszyna nieporuszająca się po drogach – każdą maszynę jezdną, przewoźne wyposażenie przemysłowe lub robocze albo inne urządzenie, które, aby przemieszczać się, wymaga odrębnego środka transportu;
- 14) wprowadzenie do obrotu – sprzedaż lub inną formę zbycia paliw, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;
- 15) magazynowanie – działalność gospodarczą polegającą na przechowywaniu paliwa przeznaczonego do wprowadzenia do obrotu;
- 16) gromadzenie – przechowywanie paliwa nieprzeznaczonego do wprowadzania do obrotu;
- 17) stacja paliwowa – zespół urządzeń służących do zaopatrzenia przez przedsiębiorcę w paliwa pojazdów, ciągników rolniczych, a także maszyn nieporuszających się po drogach;
- 18) stacja zakładowa – zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy służących do zaopatrzenia w paliwa pojazdów, ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także wybranych flot, przez niego używanych;
- 19) akredytowane laboratorium – laboratorium, niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu paliwami, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w przepisach o systemie oceny zgodności, do wykonywania badań jakości paliwa;

- 20) próbka – paliwo pobrane do badań przez inspektora;
- 21) rolnik – rolnika, o którym mowa w ustawie z dnia ... o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 22) wybrane floty – grupy co najmniej 10 pojazdów, ciągników rolniczych lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupy lokomotyw lub statków, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będące własnością lub użytkowane przez osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej;
- 23) wytwarzanie biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek – wytwarzanie biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek, w rozumieniu ustawy z dnia ... o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

2. Przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, rozumie się także prowadzącego stację zakładową w ramach wykonywanej działalności gospodarczej wymienionej w ust. 1 pkt 1, a także innej działalności.

Art. 3. 1. Paliwa magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzeń, wymagania jakościowe dla:

- 1) paliw ciekłych, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
- 2) biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w stosowaniu biopaliw ciekłych;
- 3) gazu skroplonego (LPG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;

- 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Art. 4. 1. Biopaliwa ciekłe stosowane w wybranych flotach oraz wytwarzane przez rolników na własny użytek powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego biopaliwa ciekłego ze względu na ochronę środowiska.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie.

Art. 5. 1. Lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej powinny spełniać wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki ze względu na ochronę środowiska.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki dla lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej,
- 2) rodzaje instalacji i warunki, w których stosowane będą ciężkie oleje opałowe, które nie muszą spełniać wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki
– biorąc pod uwagę zobowiązania międzynarodowe dotyczące ochrony środowiska.

Art. 6. 1. Jeżeli wystąpią na rynku nadzwyczajne zdarzenia skutkujące zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty, powodujące utrudnienia w przestrzeganiu przez producentów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wymagań jakościowych, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie informuje o tych zdarzeniach Komisję Europejską.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może wystąpić do Komisji Europejskiej o wyrażenie zgody na czasowe

stosowanie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych innych niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2.

3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:

- 1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2,
- 2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy,
- 3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych
 - biorąc pod uwagę ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz wpływ stosowania tych paliw odpowiadających takim wymaganiom na eksploatację pojazdów, ciągników rolniczych, a także maszyn nieporuszających się po drogach.

Art. 7. 1. Zabrania się magazynowania, obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych:

- 1) paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3;
- 2) biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 6 ust. 3.

2. Zabrania się magazynowania, obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych gazu skroplonego (LPG), jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 3.

3. Zabrania się obrotu sprężonym gazem ziemnym (CNG) oraz jego używania w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 4.

4. Zabrania się magazynowania lekkiego oleju opałowego oraz jego obrotu, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.

5. Zabrania się stosowania:

- 1) ciężkiego oleju opałowego w instalacjach energetycznego spalania paliw,
- 2) oleju do silników w statkach żeglugi śródlądowej
– jeżeli nie spełniają one wymagań jakościowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.

6. Zabrania się wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych, o wymaganiach jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2. Biopaliwa te mogą być dostarczane wyłącznie do wybranych flot.

Art. 8. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu biopaliwami ciekłymi przeznaczonymi do stosowania w wybranej flocie są obowiązani:

- 1) nie wprowadzać takich biopaliw ciekłych do obrotu poza wybraną flotą;
- 2) zapewnić zgodność takich biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
- 3) oznakować zbiorniki, w których magazynowane będą biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranych flotach, w sposób odróżniający je od zbiorników przeznaczonych do paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do obrotu, oraz umożliwiającą identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i procentowej zawartości biokomponentu w tym biopaliwie.

2. Stosujący biopaliwa ciekłe w wybranych flotach niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 jest obowiązany do:

- 1) niewprowadzania biopaliw ciekłych do obrotu;

- 2) zaopatrywania wybranej floty w te biopaliwa ciekłe wyłącznie w użytkowanej stacji zakładowej;
- 3) zapewnienia zgodności biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
- 4) oznakowania dystrybutora zaopatrującego wybrane floty w biopaliwa ciekłe, w sposób odróżniający go od dystrybutorów używanych do paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do obrotu, oraz umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i procentowej zawartości biokomponentu w tym biopaliwie.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw oraz procentową zawartość biokomponentu.

Art. 9. 1. Stosowanie w wybranych flotach biopaliw ciekłych, spełniających wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 wymaga zgłoszenia do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać przed terminem zamierzonego stosowania biopaliw ciekłych. Jeżeli Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji administracyjnej w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane w wybranych flotach.

3. Zgłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę, adres, oraz siedzibę właściciela lub użytkownika wybranej floty;
- 2) dane dotyczące rodzaju i wielkości wybranej floty;
- 3) dane dotyczące rodzaju stosowanego biopaliwa ciekłego oraz okresu, w którym ma ono być stosowane;

- 4) informacje o miejscach zaopatrywania się wybranej floty w biopaliwo ciekłe;
- 5) informacje o przedsiębiorcach wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania i obrotu biopaliwami ciekłymi, przeznaczonymi do stosowania w wybranej flocie.

4. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w zgłoszeniu są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) nie będę wprowadzał stosowanych biopaliw ciekłych do obrotu;
- 3) znane mi są wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) i będę ich przestrzegał;
- 4) oznakuję dystrybutor, zaopatrujący wybraną flotę w biopaliwo ciekłe, w sposób odróżniający go od dystrybutorów używanych do paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do obrotu, oraz umożliwiającą identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i procentowej zawartości biokomponentu w tym biopaliwie.”.

5. Oświadczenie powinno także zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania właściciela lub użytkownika wybranej floty.

6. Do zgłoszenia należy dołączyć także oświadczenie przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu biopaliwami ciekłymi przeznaczonymi do stosowania w wybranej flocie, o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranej flocie nie będą wprowadzane do obrotu poza tą flotą;

- 2) znane mi są wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) i będę ich przestrzegał;
 - 3) biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranej flocie magazynowane będą w zbiornikach oznakowanych w sposób odróżniający je od zbiorników dla paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do obrotu, oraz umożliwiające identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i procentowej zawartości biokomponentu w tym biopaliwie.”.
7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, powinno zawierać także:
- 1) nazwę, adres oraz siedzibę przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu biopaliwami ciekłymi przeznaczonymi do stosowania w wybranej flocie;
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu biopaliwami ciekłymi przeznaczonymi do stosowania w wybranej flocie.

8. Właściciel lub użytkownik wybranej floty jest obowiązany informować Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o każdej zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych.

Art. 10. Dopuszcza się stosowanie w działalności badawczej biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 oraz art. 4 ust. 2 przez jednostki naukowe, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390, z późn. zm.⁵⁾).

Rozdział 2

System monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Art. 11. 1. Tworzy się System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, zwany dalej „Systemem”, którego celem jest przeciwdziałanie magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw, a także gromadzeniu paliw w stacjach zakładowych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 5.

2. Do zadań Systemu należy kontrolowanie jakości:

- 1) paliw u przedsiębiorców;
- 2) biopaliw ciekłych u właścicieli lub użytkowników wybranej floty;
- 3) biopaliw ciekłych u rolników, wytwarzających je na własny użytek, a także rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie.

3. Kontrola u przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw polega na kontroli paliw, magazynowanych w celu wprowadzenia ich do obrotu.

4. Zadania realizowane w ramach Systemu finansowane są z budżetu państwa.

5. Monitorowanie i kontrolowanie zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym i oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie określają przepisy odrębne.

Art. 12. 1. Systemem zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Zarządzającym”.

2. Do zadań Zarządzającego należy:

- 1) prowadzenie wykazów: przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacji paliwowych, stacji

zakładowych oraz hurtowni paliw, sporządzanych w szczególności na podstawie danych udostępnianych przez Główny Urząd Statystyczny, Urząd Regulacji Energetyki, Państwową Straż Pożarną oraz Urząd Dozoru Technicznego;

- 2) prowadzenie wykazu właścicieli i użytkowników wybranych flot;
- 3) prowadzenie wykazu rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, na podstawie danych udostępnianych przez Agencję Rynku Rolnego;
- 4) nadawanie numerów identyfikacyjnych przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacjom paliwowym, stacjom zakładowym, hurtowniom paliw oraz rolnikom, na potrzeby Systemu;
- 5) prowadzenie wykazu akredytowanych laboratoriów sporządzanego na podstawie danych udostępnianych przez Polskie Centrum Akredytacji;
- 6) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola, do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z jej podziałem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 29 pkt 2 lit. c;
- 7) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania oraz magazynowania paliw, u których dokonywana będzie kontrola jakości paliw;
- 8) określanie minimalnej liczby hurtowni paliw, w których dokonywana będzie kontrola jakości paliw;
- 9) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola jakości gazu skroplonego (LPG) lub sprężonego gazu ziemnego (CNG);

- 10) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu lekkim olejem opałowym, u których dokonywana będzie kontrola jakości tego oleju;
- 11) ustalanie programów kontroli jakości paliw;
- 12) ustalanie sposobu oznaczania próbki w celu uniemożliwienia identyfikacji przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni paliw lub rolnika podczas przeprowadzanych badań;
- 13) opracowywanie rocznych raportów, o których mowa w art. 28 ust. 1, 2 i 5;
- 14) gromadzenie i przetwarzanie, na potrzeby Systemu, danych statystycznych dotyczących jakości paliw.

3. Zarządzający realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 2 pkt 1-3, nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.

5. Główny Inspektor Inspekcji Handlowej przedstawia Zarządzającemu okresowe plany kontroli jakości paliw.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 11-12 oraz w ust. 5, podlegają ochronie na zasadach i w trybie określonym w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Art. 13. Zarządzający lub Główny Inspektor Inspekcji Handlowej może wyznaczyć do kontroli dodatkowe stacje paliwowe, stacje zakładowe, hurtownie paliw lub przedsiębiorców poza minimalnymi liczbami określonymi zgodnie z art. 11 ust. 2 pkt 6-10 lub rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw.

Art. 14. 1. Do przeprowadzania kontroli, postępowania kontrolnego, zabezpieczania dowodów oraz pobierania i badania próbek w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.

2. Przepisów art. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej nie stosuje się do kontroli polegającej na pobieraniu próbek i badaniu dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

3. Przepisów art. 79, 80 i 82 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej nie stosuje się do kontroli polegającej na pobieraniu próbek i badaniu dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

Art. 15. 1. Kontrolę jakości paliw u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek wszczyna i przeprowadza inspektor, na podstawie pisemnego upoważnienia imiennego do przeprowadzania kontroli jakości paliw, po okazaniu legitymacji służbowej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) podpis i pieczęć imienną osoby wystawiającej;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę;
- 4) podstawę prawną do przeprowadzenia kontroli;
- 5) pouczenie o skutkach prawnych uniemożliwienia albo utrudnienia inspektorowi przeprowadzenia czynności kontrolnych.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, inspektor podejmuje u przedsiębiorcy wskazanego przez Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej.

4. Inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa.

5. Inspektor może w toku kontroli żądać udostępnienia dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

Art. 16. 1. W toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki.

2. Inspektor oznacza próbki w sposób ustalony przez Zarządzającego.

Art. 17. 1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym podmiotem na pobieranie próbek paliwa, jeżeli do ich pobrania potrzebne są specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, próbki są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub inny podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobranie.

Art. 18. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzeń, sposób pobierania próbek:

- 1) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - 2) biopaliw ciekłych u rolników,
 - 3) gazu skroplonego (LPG),
 - 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
 - 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej
- biorąc pod uwagę metody, określone w odpowiednich normach.

Art. 19. 1. Po zakończeniu czynności, o których mowa w art. 16, inspektor sporządza protokół pobrania próbek paliw.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) pieczęć urzędową;
- 2) numer protokołu;
- 3) oznaczenie przedsiębiorcy lub rolnika, u którego pobrano próbki;
- 4) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4;
- 5) datę pobrania próbek;
- 6) określenie miejsca pobrania próbek;
- 7) opis sposobu, w jaki pobrano próbki;
- 8) informacje o ilości paliwa znajdującego się w zbiornikach lub opakowaniach jednostkowych, z których pobrano próbki;
- 9) znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorcy informacje, dotyczące pochodzenia i jakości badanego paliwa;

- 10) określenie rodzaju oferowanego paliwa, którego próbki pobrano, oraz ilość pobranego paliwa;
- 11) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora pobierającego próbki;
- 12) podpisy:
 - a) kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek albo ich przedstawicieli,
 - b) inspektora pobierającego próbki.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany przedsiębiorca lub rolnik wytwarzający biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawiciel, a drugi egzemplarz inspektor dołącza do akt sprawy.

4. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego przedsiębiorcę lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawicieli nie stanowi przeszkody dla przekazania do badań pobranych próbek.

Art. 20. Inspektor sporządza także protokół pobrania próbek przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, zawierający:

- 1) numer protokołu, o którym mowa w art. 19 ust. 1;
- 2) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4;
- 3) informacje o oznaczeniu próbek uniemożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, u którego je pobrano, przekazywanych do akredytowanego laboratorium;
- 4) podpis inspektora pobierającego próbki.

Art. 21. 1. Inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych.

2. Jedna z próbek dostarczonych do akredytowanego laboratorium stanowi próbkę kontrolną, a drugą próbkę przeznacza się do badań.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadza, na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, badania próbki kontrolnej w akredytowanym laboratorium.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się pisemnie w terminie i na zasadach określonych dla zgłaszania uwag do protokołu kontroli.

Art. 22. 1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający lub Główny Inspektor Inspekcji Handlowej niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.

2. W przypadku braku stacjonarnego zbiornika paliwa u przedsiębiorcy będącego bezpośrednim dostawcą paliwa do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, Inspekcja Handlowa podejmuje czynności kontrolne w celu ustalenia innego przedsiębiorcy, od którego pochodzi zakwestionowane paliwo a posiadającego stacjonarny zbiornik.

Art. 23. 1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej zobowiązuje kontrolowanego, w drodze postanowienia, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Na postanowienie służy zażalenie.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 21 ust. 3, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera od kontrolowanego zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej.

3. Jeżeli badanie próbki kontrolnej nie wykaże naruszenia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3, uznaje się, że badane paliwo spełnia te wymagania. W takim przypadku zwraca się kontrolowanemu zaliczkę, o której mowa w ust. 2.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki.

5. Kontrolowany jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia, uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1, na rachunek wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.

6. Wpływy z tytułu należności, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

7. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 24. 1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Inspekcję Handlową, przeprowadzają badania pobranych próbek na podstawie umowy zawartej z Głównym Inspektorem Inspekcji Handlowej, a badania próbek kontrolnych na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej postanowienia dotyczące liczby próbek przekazywanych do badań, terminu wykonania badań, sposobu rozliczeń za wykonane badania, odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, okresu jej obowiązywania i warunków rozwiązania.

3. Wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzeń, metody badania jakości:

- 1) paliw ciekłych,
 - 2) biopaliw ciekłych,
 - 3) gazu skroplonego (LPG),
 - 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
 - 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej
- biorąc pod uwagę metody, określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Art. 26. 1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek wraz z ich analizą.

2. Pozostałości po próbkach oraz próbki kontrolne niepoddane badaniom podlegają, na wniosek wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, komisyjnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.

Art. 27. 1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej sporządza analizy wyników kontroli jakości paliw na podstawie protokołów, o których mowa w art. 26 ust. 1, a także okresowe sprawozdania i roczne raporty zawierające wyniki badań pobranych próbek.

2. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor Inspekcji Handlowej sporządza i przekazuje Zarządzającemu okresowe sprawozdania i roczne raporty zgodnie z wytycznymi zawartymi w programach kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 11.

Art. 28. 1. Zarządzający na podstawie okresowych sprawozdań i rocznych raportów, o których mowa w art. 27 ust. 2, sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG).

2. Zarządzający sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący zawartości siarki w następujących paliwach:

- 1) lekkim oleju opałowym, na podstawie rocznych raportów, o których mowa w art. 27 ust. 2;
- 2) ciężkim oleju opałowym, na podstawie rocznego raportu sporządzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazywanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
- 3) oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, na podstawie rocznego raportu sporządzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazywanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;

4) paliwie żegludowym, stosowanym w statkach morskich, na podstawie rocznych raportów sporządzonych przez właściwych terytorialnie Dyrektorów Urzędów Morskich, przekazywanych do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgodnie z odrębnymi przepisami.

3. Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, corocznie do dnia 31 maja następnego roku.

4. Zarządzający dostarcza corocznie Komisji Europejskiej roczny zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 czerwca następnego roku.

5. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych i przekazuje go do dnia 30 czerwca następnego roku.

Art. 29. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór raportu, o którym mowa w art. 28 ust. 1,
 - 2) sposób monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w celu sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 28 ust. 5, a w szczególności:
 - a) sposób doboru stacji paliwowych i stacji zakładowych, w których będzie dokonywana kontrola, w tym minimalną liczbę tych stacji,
 - b) okresy monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - c) sposób podziału terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - d) wzór raportu
- uwzględniając konieczność prewencyjnego oddziaływania Systemu oraz niezbędne informacje zawarte w sporządzanych raportach.

Rozdział 3

Przepisy karne

Art. 30. 1. Kto wytwarza, magazynuje lub dokonuje obrotu paliwami niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega ten, kto w stacji zakładowej gromadzi paliwo niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie.

3. Jeżeli paliwa, o których mowa w ust. 1 lub 2, stanowią mienie znacznej wartości, sprawca podlega grzywnie od 100 000 zł do 1 000 000 zł lub karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

4. W przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie od 10 000 zł do 25 000 zł.

5. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1-3 działa nieumyślnie, podlega grzywnie od 10 000 zł do 250 000 zł.

Art. 31. Kto, będąc rolnikiem, wytwarza na własny użytek biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

Art. 32. 1. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, wprowadza do obrotu biopaliwo ciekłe stosowane w tej flocie, podlega grzywnie.

2. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, stosuje bez zgłoszenia biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2, podlega grzywnie.

3. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, zaopatruje wybraną flotę w biopaliwo ciekłe z dystrybutora nieoznakowanego w sposób określony w ustawie, podlega grzywnie.

4. Kto wprowadza do obrotu biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 4 ust. 1, przeznaczone do stosowania przez podmioty inne niż właściciel lub użytkownik wybranej floty, podlega grzywnie.

5. Kto, będąc przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu biopaliwami ciekłymi, przeznaczonymi dla wybranych flot, magazynuje to biopaliwo w zbiorniku nieoznakowanym w sposób określony w ustawie, podlega grzywnie.

6. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, nie wykonuje obowiązku informowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 9 ust. 1, podlega grzywnie.

Art. 33. 1. Kto stosuje ciężki olej opałowy, niespełniający wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

2. Kto stosuje olej do silników statków żeglugi śródlądowej, niespełniający wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

Art. 34. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwo zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 35. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, z późn. zm.⁶⁾) w art. 2 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kontrola zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym stosowanym w instalacjach energetycznego spalania paliw oraz w oleju do silników statków żeglugi śródlądowej.”.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 36. System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Ciekłych i Biopaliw Ciekłych, w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 41, staje się Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw.

Art. 37. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na przepisy ustawy uchylanej na podstawie art. 41 albo odsyłają ogólnie do przepisów tej ustawy, stosuje się w tym zakresie właściwe przepisy niniejszej ustawy.

Art. 38. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 41, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 39. Do spraw wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 40. Pierwszy zbiorczy raport dotyczący zawartości siarki, o którym mowa w art. 28 ust. 2, Zarządzający dostarczy Komisji Europejskiej do dnia 30 czerwca 2008 r.

Art. 41. Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 i Nr 173, poz. 1808).

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

-
- ¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia: dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.Urz. WE L 350 z 28.12.1998, str. 58; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, roz. 13, t. 23, str. 182), dyrektywy 2003/17/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz.Urz. WE L 76 z 22.03.2003, str. 10; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, roz. 13, t. 31, str. 160), dyrektywy Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG (Dz.Urz. WE L 121 z 11.05.1999, str. 13; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, roz. 13, t. 24, str. 17) oraz dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz.Urz. UE L 191 z 22.07. 2005, str. 59).
 - ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127.
 - ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 135, poz. 1145, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1495.
 - ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141 i Nr 104, poz. 708 i 711.
 - ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484.
 - ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 113, poz. 954, Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1495.

UZASADNIENIE

Projekt nowej ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przygotowano w związku z:

- 1) zakresem wynikającym z przygotowanego równocześnie projektu ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) potrzebą rozszerzenia systemu monitorowania i kontrolowania na następujące rodzaje paliw:
 - paliwa węglowodorowe, tzn. gaz skroplony (LPG – Liquefied Petroleum Gas) i sprężony gaz ziemny (CNG – Compressed Natural Gas), stosowane w transporcie na polskim rynku,
 - nowe rodzaje biopaliw ciekłych, określonych w projekcie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w tym na biopaliwa ciekłe stosowane w tzw. wybranych flotach oraz przez rolników na własny użytek,
 - lekkie oleje opałowe;
- 3) potrzebą przygotowania podstaw prawnych umożliwiających sporządzanie raportu dla Komisji Europejskiej w zakresie zawartości siarki w paliwach objętych zakresem dyrektywy 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG;
- 4) koniecznością doprecyzowania zasad działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw w celu uszczelnienia obrotu paliwami na rynku oraz poprawy organizacji systemu.

Zgodnie z podanym powyżej wyszczególnieniem rodzajów paliw objętych systemem monitorowania i kontrolowania w art. 1 projektu ustawy określono zakres regulacji i zróżnicowanie celów w odniesieniu do poszczególnych rodzajów paliw.

Wejście w życie nowej ustawy równocześnie spowoduje utratę mocy obecnie obowiązującej ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Rozszerzenie zakresu ustawy o kontrolowanie gazu skroplonego (LPG) jest konsekwencją coraz szerszego stosowania tego rodzaju paliwa na polskim rynku. Zużycie tego paliwa w Polsce z roku na rok wzrasta. W 2005 r. ilość sprzedanego gazu skroplonego (LPG) do napędu samochodów wyniosła 1,7 mln ton, co stanowi prawie 20% wzrost sprzedaży w

stosunku do roku poprzedniego i jest rekordem na skalę europejską. Obecnie liczba pojazdów zasilanych tym paliwem wynosi ok. 1,5 mln. Ilość stacji tankowania tego paliwa wynosi ok. 6000.

Sprężony gaz ziemny (CNG) stosowany jest dotychczas w ograniczonym zakresie, jednakże zdecydowano się na uwzględnienie tego paliwa w systemie kontrolowania ze względu na przyszłościowe znaczenie tego alternatywnego paliwa i ochronę przyszłego użytkownika.

W związku z koniecznością wdrożenia przepisów dyrektywy 2003/30/WE z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw i innych paliw odnawialnych i umożliwienia szerszego stosowania biopaliw na polskim rynku oraz aktywizacji zawodowej środowisk rolniczych wprowadzono możliwość stosowania biopaliw ciekłych o zwiększonej zawartości biokomponentów niż powszechnie stosowane w tzw. „wybranych flotach”, definiowanych jako grupy co najmniej 10 pojazdów, ciągników rolniczych lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupy lokomotyw lub statków, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będące własnością lub użytkowane przez osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. Użytkownicy wybranych flot mogą w nich stosować biopaliwa ciekłe spełniające jedynie wymagania ze względu na ochronę środowiska, tzn. o wymaganiach łagodniejszych niż biopaliwa ciekłe dopuszczone do powszechnego stosowania. Pominięto kwestię wpływu biopaliw ciekłych na silniki pojazdów i maszyn, zakładając, że są one dostosowane do tego typu paliwa. Stosowanie biopaliw w wybranych flotach wymagać będzie spełnienia warunków określonych w projekcie przedmiotowej ustawy, co wiązać się będzie również z niewprowadzaniem tego biopaliwa ciekłego do powszechnego obrotu.

Dodatkowo w systemie monitorowania i kontrolowania uwzględniono jakość biopaliw ciekłych, wytwarzanych przez rolników na własny użytek. Szczegółowe regulacje dotyczące możliwości i zakresu wytwarzania biopaliw ciekłych na własny użytek zawarte są w projekcie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Zgodnie z przepisami tego projektu rejestr rolników prowadzi Prezes Agencji Rynku Rolnego, przekazując Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dane niezbędne do realizowania przez Zarządzającego Systemem swoich zadań.

Projekt przedmiotowej ustawy uwzględnia monitorowanie i kontrolowanie zawartości siarki w lekkich olejach opałowych, stosowanych w instalacjach energetycznego spalania paliw, zgodnie z wymogiem określonym w dyrektywie 1999/32/WE. Paliwo to, ze względu na swoją specyfikę, objęte będzie funkcjonującym obecnie systemem monitorowania i kontrolowania.

Paliwo to jest zużywane w ilości ok. 2800 tys. ton rocznie i w 2005 r. ok. 140 przedsiębiorstw zajmowało się wytwarzaniem lub wprowadzaniem do obrotu tego paliwa.

Projekt ustawy przewiduje przygotowanie podstaw prawnych do opracowania przez Zarządzającego Systemem zbiorczego raportu dla Komisji Europejskiej, dotyczącego zawartości siarki we wszystkich paliwach objętych zakresem dyrektywy 1999/32/WE. Uwzględnić on będzie dane dotyczące zawartości siarki w:

- lekkich olejach opałowych, będące rezultatem kontroli prowadzonych przez Inspekcję Handlową,
- ciężkich olejach opałowych oraz olejach dla silników statków żeglugi śródlądowej, dostarczone przez Inspekcję Ochrony Środowiska,
- paliwach żeglugowych, stosowanych w statkach morskich, dostarczone przez Dyrektorów Urzędów Morskich.

Ze względu na specyfikę ciężkich olejów opałowych oraz oleju dla silników statków żeglugi śródlądowej, kontrola zawartości siarki w tych paliwach prowadzona będzie przez Inspekcję Ochrony Środowiska, na mocy zmian dokonanych w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, z późn. zm.). Kontrola zawartości siarki w paliwach żeglugowych stosowanych w statkach morskich prowadzona będzie przez Dyrektorów Urzędów Morskich w wyniku dokonywanej obecnie zmiany ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243).

Projekt ustawy zawiera upoważnienia dla ministra właściwego do spraw gospodarki do określenia, w drodze rozporządzeń, wymagań jakościowych, metod badań oraz sposobu pobierania próbek paliw objętych kontrolowaniem jakości.

Ogólne zasady systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw pozostają niezmiennione w stosunku do ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 i Nr 173, poz. 1808). Funkcję Zarządzającego Systemem pełni Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, któremu podlega Inspekcja Handlowa, wykonująca kontrole jakości paliw przez pobieranie próbek paliw, badanie dokumentów dotyczących paliwa pobieranego do badań oraz dostarczanie próbek do laboratorium.

Projekt przedmiotowej ustawy zawiera również szereg zmian, będących rezultatem doświadczeń dotychczasowego, trzyletniego stosowania systemu, uwag zgłoszonych w

trakcie prowadzonych konsultacji oraz uzgodnień. Wprowadzone zmiany mają na celu uszczelnienia systemu kontroli i jego sprawniejsze funkcjonowanie.

Rozszerzony zostaje zakres systemu monitorowania i kontrolowania, przez wprowadzenie kontrolowania producentów, w zakresie paliw przechowywanych w celu wprowadzenia do obrotu oraz przedsiębiorców magazynujących paliwa. Kontrolowanie jakości paliw prowadzone będzie również w obiektach zlokalizowanych na terenach zamkniętych, w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086, z późn. zm.), wyłączonych spod kontroli w aktualnej ustawie.

W art. 2 ust. 1 pkt 19 projektu przedmiotowej ustawy wprowadzono wymóg niezależności akredytowanego laboratorium, przeprowadzającego badanie próbki od przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub obrotu paliwami. W opinii Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, określony w dotychczas obowiązującej ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sposób zabezpieczania próbek z paliwem i ich oznakowanie nie był wystarczający dla zapewnienia bezstronności podczas wykonywania badań przez laboratoria. Istniała wówczas możliwość stwierdzenia podczas takiego badania źródła pochodzenia paliwa. Wprowadzony nowy przepis wyklucza sytuację, w której próbka paliwa badana będzie przez laboratorium powiązana z konkurencyjnym przedsiębiorcą.

W art. 14 ust. 3 projektu ustawy wprowadzono przepis wyłączający przeprowadzanie kontroli polegającej na pobieraniu próbek i badaniu dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa z zasad dokonywania kontroli uregulowanych w art. 79, 80 i 82 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą sdg.

Wprowadzenie tej zmiany jest niezbędne z uwagi na szczególnie charakter kontroli w zakresie jakości paliw, związany z koniecznością przeciwdziałania występującym na dużą skalę praktykom fałszowania paliw. Uniemożliwienie przeprowadzania szybkiej kontroli jakości paliw, w sytuacji równocześnie odbywającej się kontroli przedsiębiorcy przez inny organ kontrolujący, mogłoby prowadzić do wykorzystywania tego faktu do wprowadzania do obrotu paliwa niewłaściwej jakości.

Niezbędne jest również posiadanie przez kontrolerów stałych upoważnień do przeprowadzania kontroli z uwagi na konieczność zachowania poufności miejsca i terminu kontroli. Konieczne jest też badanie w trakcie kontroli dokumentów związanych z

pochodzeniem pobieranego do badań paliwa, umożliwiające dalsze działania w celu określenia miejsca ewentualnego fałszowania paliwa.

W opinii UOKiK i GIIH wyłączenie stosowania w kontroli jakości paliw art. 79 i 80 ustawy sdg jest niezbędne z punktu widzenia efektywnego funkcjonowania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepisy art. 79 i 80 ustawy sdg nakładają na organ kontroli obowiązek doręczenia kontrolowanemu przedsiębiorcy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz dokonywania czynności kontrolnych w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej. Z praktyki jednak wiadomo, że występują często sytuacje, gdy przedsiębiorca jest nieobecny w kontrolowanej stacji paliw i nie wyznaczył osoby upoważnionej do reprezentowania go w trakcie kontroli. W takich przypadkach nie może być spełniony obowiązek doręczenia upoważnienia, czego konsekwencją jest odstąpienie od przeprowadzenia kontroli. Pociąga to za sobą straty ekonomiczne i dezorganizację kontroli. W efekcie zachodzi potrzeba skierowania ekip kontrolnych w inne miejsce oraz typowania do kontroli dodatkowych stacji. Zważywszy, że kontrola jakości paliw ma szczególny charakter, związany z koniecznością przeciwdziałania występującym na dużą skalę praktykom fałszowania paliw, niezbędne jest zagwarantowanie jej przeprowadzenia na każdej wylosowanej stacji.

W art. 17 przedmiotowego projektu ustawy przewidziano możliwość przeprowadzenia kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej z udziałem pracownika akredytowanego laboratorium lub innego podmiotu, z którym zawarto umowę, dysponującym specjalistycznymi umiejętnościami i odpowiednim sprzętem technicznym, niebędącym w posiadaniu Inspekcji Handlowej.

Przedmiotowy projekt ustawy przewiduje, w przypadku stwierdzenia u kontrolowanego niewłaściwej jakości paliwa, prowadzenie czynności kontrolnych u następnych przedsiębiorców, będących dostawcami paliwa do kontrolowanego przedsiębiorcy, w celu określenia winnego wprowadzenia do obrotu paliwa niewłaściwej jakości.

Jako doprecyzowanie przepisu ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wprowadzono w art. 23 projektu ustawy przepisy dotyczące formy egzekwowania przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej zwrotu kosztów badania próbki paliwa w przypadku stwierdzenia jej niewłaściwej jakości.

Dla zwiększenia skuteczności egzekwowania wymogów jakościowych paliw wprowadzono w przepisach karnych dolny wymiar wysokości kary grzywny.

W przepisach przejściowych i końcowych zawarto przepis, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie niniejszej ustawy zachowują moc do czasu wydania w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy. Dotyczy to rozporządzeń określających wymagania jakościowe dla paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, metod badania, sposobu pobierania próbek, sposobu monitorowania stacji paliwowych i stacji zakładowych oraz wzorów raportów. Nie zachodzą żadne sprzeczności ani niespójności między przepisami utrzymywanymi w mocy a nową regulacją. Natomiast opóźnienie w wydaniu któregośkolwiek z nich, w przypadku określenia terminu ich wydania, może skutkować zablokowaniem działania systemu.

Projekt przedmiotowej ustawy poddany zostanie notyfikacji, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Rozszerzenie zakresu kontroli na inne paliwa oraz zwiększenie ilości kontrolowanych podmiotów wiąże się z dodatkowymi obowiązkami i kosztami, zarówno dla Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak i Inspekcji Handlowej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska.

Zadania w komórce organizacyjnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zajmującej się kontrolą jakości paliw, będą polegały między innymi na przygotowaniu założeń monitorowania jakości nowych gatunków paliwa w aspekcie działającego już systemu, gromadzeniu danych uzyskanych z kontroli, przygotowywaniu analiz w tym zakresie oraz dokonywaniu dodatkowych kontroli, w tym również związanych z kontrolą jakości biopaliw stosowanych w wybranych flotach i wytwarzanych przez rolników na własny użytek. Zadania zostaną rozszerzone o sporządzanie raportów dla Komisji Europejskiej (oprócz corocznie sporządzanego raportu o jakości paliw) dotyczących zawartości siarki w paliwach, o których mowa w dyrektywie 1999/32/WE. Konieczne będzie również rozszerzenie zakresu istniejącego systemu informatycznego, który jest wykorzystywany na potrzeby monitorowania i kontrolowania jakości paliw. System ten obejmuje między innymi bazy danych podmiotów, które podlegają kontroli Inspekcji Handlowej, i jest wyłączony z pozostałych zasobów informatycznych UOKiK.

Koszty kontroli ponoszone przez Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej określone zostały przy założeniu, że kontrola jakości gazu skroplonego (LPG) dokonywana będzie przez pobranie rocznie 1000 próbek gazu. Pozwoli to na objęcie kontrolą ok. 17% funkcjonujących

stacji oferujących to paliwo. Szacunkowy koszt tych badań gazu skroplonego (LPG) wyniesie około 600 000 zł.

W celu przeprowadzenia kontroli gazu skroplonego (LPG) należy ponadto dokonać zakupu specjalnych pojemników do pobierania próbek gazu skroplonego (LPG). Szacuje się, że koszt zakupu takich pojemników wyniesie około 500 000 zł.

Przewidywane koszty realizacji przedmiotowej ustawy w ciągu jednego roku kalendarzowego, w zakresie zwiększonym w stosunku do zakresu wynikającego z ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r., będzie wynosił ok. 6,0 mln zł.

Poniżej przedstawiono szczegółową wycenę kosztów realizacji ustawy przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Inspekcję Handlową oraz Inspekcję Ochrony Środowiska:

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – 60 000 zł, w tym:

rozszerzenie zakresu działania systemu informatycznego w UOKiK: 60 000,00 zł.

Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej (I+II) – 2 610 000 zł, w tym:

I. Koszty kontroli ponoszone przez Główny Inspektorat Inspekcji Handlowej – 2 560 000 zł:

1. Kontrola jakości gazu skroplonego (LPG) 1 100 000,00 zł, w tym:
 - pobranie i kontrola 1000 próbek 600 000,00 zł,
 - koszt jednorazowego zakupu 100 pojemników 500 000,00 zł.

(Przyjęto założenie wstępnej oceny jakości pobranych próbek w przewoźnym laboratorium zamontowanym na samochodzie i pobieranie do badań w laboratorium stacjonarnym jedynie próbek ocenionych wstępnie jako niespełniające wymagań jakościowych. W takim przypadku jedynie część z 1000 próbek byłaby badana w laboratorium stacjonarnym).

2. Kontrola jakości biopaliw ciekłych, w tym również stosowanych w wybranych flotach pojazdów oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek.

Szacuje się, że pobranych zostanie ok. 450 próbek biopaliw ciekłych (w tym od rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek) oraz ok. 500 próbek biopaliw ciekłych zawierających 20% estrów lub więcej (w przypadku wybranych flot). Szacunkowy koszt badania estrów metylowych wyniesie ok. 900 000,00 zł, przy zakładanym minimalnym koszcie badania w wysokości ok. 2 000,00 zł. W przypadku olejów napędowych z dodatkiem biokomponentu koszt ten wyniesie 560 000,00 zł.

II. Koszty związane z transportem, delegacjami pracowników itp. – 50 000 zł.

Wojewódzkie inspektoraty Inspekcji Handlowej – 230 000 zł.

Koszty związane z transportem, delegacjami pracowników itp.: 230 000 zł.

W powyższym oszacowaniu kosztów nie uwzględniono kosztów związanych z kontrolowaniem producentów oraz przedsiębiorców magazynujących paliwa, z uwagi na ich niewielką liczbę w stosunku do liczby innych kontrolowanych grup podmiotów.

Koszty wdrożenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w zakresie kontroli zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym i oleju do silników statków żeglugi śródlądowej przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska i wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska:

wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska – 3 145 500 zł, w tym:

analiza próbek paliwa 3 145 500 zł, w tym:

- ok. 100 000 zł (szacując ok. 200 kontroli – pobranych próbek, koszt badania jednej próbki w akredytowanym laboratorium wioś: ok. 500 zł),
- sprzęt do poboru próbek paliwa – ok. 20 000 zł,
- aparatura analityczna – ok. 3 000 000 zł,
- koszty specjalistycznego szkolenia pracowników: 17 x 1 500 zł + 25 500 zł.

Ogółem przewidywane koszty wdrożenia ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w zakresie rozszerzonym w stosunku do zakresu ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. wyniosą rocznie 6 045 500 zł, w tym:

- UOKiK – 60 000 zł,
- GIIH – 2 610 000 zł,
- wojewódzkie inspektoraty IH – 230 000 zł,
- wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska – 3 145 500 zł.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia ustawy oraz wskazanie podmiotów objętych regulacją

Projekt nowej ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przygotowano w związku z:

- 1) zakresem wynikającym z przygotowanego równocześnie projektu ustawy biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 2) potrzebą rozszerzenia systemu monitorowania i kontrolowania na następujące rodzaje paliw:
 - paliwa węglowodorowe, tzn. gaz skroplony (LPG – Liquefied Petroleum Gas) i sprężony gaz ziemny (CNG – Compressed Natural Gas), stosowane w transporcie na polskim rynku,
 - nowe rodzaje biopaliw ciekłych, określonych w projekcie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w tym na biopaliwa ciekłe stosowane w tzw. wybranych flotach oraz przez rolników na własny użytek,
 - lekkie oleje opałowe;
- 3) potrzebą przygotowania podstaw prawnych umożliwiających sporządzenie raportu dla Komisji Europejskiej w zakresie zawartości siarki w paliwach objętych zakresem dyrektywy 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG;
- 4) koniecznością doprecyzowania zasad działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw w celu uszczelnienia obrotu paliwami na rynku oraz poprawy organizacji systemu.

Przepisy wprowadzone w projekcie przedmiotowej ustawy oddziałują na następujące podmioty:

- producentów gazu skroplonego (LPG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG) przez konieczność dostosowania wymagań jakościowych produktów wprowadzanych do obrotu na terytorium kraju do obowiązujących przepisów,
- producentów biopaliw, przez konieczność dostosowania wymagań jakościowych produktów wprowadzanych do obrotu na terytorium kraju do obowiązujących przepisów,

- producentów, magazynujących paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe jako produkty przeznaczone do wprowadzenia do obrotu,
- przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą polegającą na magazynowaniu oraz handlu hurtowym lub detalicznym gazem skroplonym (LPG), sprężonym gazem ziemnym (CNG), biopaliwami, lekkim olejem opałowym, ciężkim olejem opałowym oraz paliwami stosowanymi w żegludze śródlądowej – przez podleganie kontroli oraz sankcjom karnym za wprowadzanie do obrotu lub gromadzenie w stacjach zakładowych paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy,
- właścicieli i użytkowników wybranych flot, przez możliwość stosowania biopaliw ciekłych o łagodniejszych wymaganiach jakościowych niż powszechnie obowiązujące oraz podleganie kontroli i sankcjom karnym za niestosowanie się do zasad używania tych biopaliw ciekłych,
- rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek przez podleganie kontroli oraz sankcjom karnym za wytwarzanie biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie,
- akredytowane laboratoria, badające próbki paliw – przez konieczność dostosowania wyposażenia i sprzętu do wykonywania badania jakości paliw objętych zakresem kontroli, zgodnie z zasadami określonymi w odpowiednich przepisach.

W stosunku do ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zasady i tryb przeprowadzania kontroli nie ulegają zasadniczej zmianie, rozszerzony zostaje zakres kontrolowanych paliw oraz rodzaj i liczba kontrolowanych przedsiębiorców.

2. Omówienie wyników uzgodnień i konsultacji społecznych

Projekt ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poddany został procedurze uzgodnień z organami administracji centralnej oraz konsultacji z przedsiębiorstwami i instytucjami zajmującymi się problematyką jakości paliw, tzn. z:

- Centralnym Laboratorium Naftowym,
- Federacją Konsumentów,
- Grupą Lotos S.A.,

- Instytutem Technologii Nafty,
- Izbą Gospodarczą Komunikacji Miejskiej,
- Koalicją na Rzecz Autogazu,
- Krajową Izbą Gospodarczą,
- Krajową Radą Gorzelnictwa i Produkcji Biopaliw,
- Krajową Izbą Biopaliw,
- Krajową Izbą Komunikacji Miejskiej,
- Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku,
- Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- Naftą Polską S.A.,
- Ośrodkiem Badawczo– Rozwojowym Przemysłu Rafineryjnego,
- PKN Orlen S.A.,
- Polską Izbą Paliw Płynnych,
- Polską Organizacją Gazu Płynnego,
- Polską Organizacją Przemysłu i Handlu Naftowego,
- Polskim Górnictwem Naftowym i Gazownictwem S.A.,
- Związkiem Motoryzacyjnym SOIS,
- Związkiem Gorzelni Polskich.

Do prac nad projektem ustawy nie zgłosiły się żadne podmioty prowadzące lobbing zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

W wyniku uzgodnień i konsultacji wprowadzono następujące zmiany do projektu ustawy:

- 1) zmodyfikowano przepis art. 1 w celu zwiększenia czytelności zakresu i celów ustawy;
- 2) w art. 2 w ust. 1:
 - w pkt 6 – poprawiono nazwę „gazu płynnego (LPG)” na „gaz skroplony (LPG)” oraz konsekwentnie dokonano zmiany w innych miejscach projektu,
 - dodano definicję oleju do silników statków żeglugi śródlądowej,
 - zmieniono definicję maszyny nieporuszającej się po drogach,

- wprowadzono zamiast pojęcia „obrót” definicję „wprowadzenia do obrotu” jako bardziej odpowiadającą pozostałym przepisom projektu,
 - wprowadzono definicję „gromadzenia”, pojęcia występującego w projekcie a dotychczas niezdefiniowanego,
 - zmodyfikowano definicję „wybranych flot” w celu umożliwienia większej liczbie podmiotów korzystania z instytucji wybranych flot,
 - wprowadzono pojęcie rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, zamiast pojęcia „producent rolny wytwarzający biopaliwa ciekłe na własny użytek”;
- 3) w art. 5 w ust. 2 w pkt 1 doprecyzowano zakres wymagań jakościowych, które zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na mocy tego artykułu;
- 4) w art. 8 w ust. 3 doprecyzowano delegację do wydania rozporządzenia w sprawie sposobu oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe;
- 5) w art. 9 w ust. 2 doprecyzowano sposób wnoszenia sprzeciwu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 6) w art. 11:
- w ust. 4 doprecyzowano zakres przewidziany do finansowania z budżetu państwa w ramach ustawy,
 - dodano ust. 5, w którym doprecyzowano, że monitorowanie i kontrolowanie zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym i oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie określają odrębne przepisy;
- 7) w art. 12 w ust. 1:
- w pkt 1 doprecyzowano rodzaje wykazów prowadzonych przez Zarządzającego Systemem i w konsekwencji zmieniono przepis w pkt 4 oraz przez dodanie słów „w szczególności” rozszerzono możliwość skorzystania przez Zarządzającego Systemem z danych z innych źródeł niż wymienione w tym punkcie,
 - w pkt 3 zmieniono organ udostępniający dane dotyczące rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, jako konsekwencję uzgodnień projektu ustawy o biopaliwach i biokomponentach;
- 8) w art. 13 doprecyzowano przepis, przez umieszczenie słów „producentów rolnych” po słowach „pkt 6-10” – określono w ten sposób możliwość dokonywania kontroli rolników jedynie w szczególnych przypadkach;

- 9) w art. 14:
- w ust. 1 po słowie „kontrolnego” dodano słowa „zabezpieczania dowodów”, jako rozszerzające właściwość Inspekcji Handlowej,
 - w ust. 3 wprowadzono wyłączenie spod przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej również art. 79, 80 i 82. Wyłączenie to jest niezbędne z punktu widzenia efektywnego funkcjonowania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw;
- 10) w art. 17 w ust. 2 doprecyzowano przepis dotyczący pobierania próbek, w przypadku gdy do ich pobrania potrzebne są specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny;
- 11) w art. 19 w ust. 1 dodano pkt 7 dotyczący włączenia do zawartości protokołu opisu sposobu pobierania próbek;
- 12) w art. 22 w ust. 2 doprecyzowano przepis dotyczący prowadzenia dalszego postępowania kontrolnego w przypadku stwierdzenia u przedsiębiorcy paliwa niewłaściwej jakości;
- 13) w art. 23 w ust. 5 doprecyzowano przepis dotyczący postępowania z należnością pieniężną stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań;
- 14) w art. 28 w ust. 1:
- w pkt 2 i 3 zamiast słów „zgodnie z odrębnymi przepisami” wprowadzono przepis „w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku” w związku z koniecznością określenia trybu przekazywania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska rocznego raportu dotyczącego zawartości siarki w paliwach kontrolowanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
 - w pkt 4 doprecyzowano przepis dotyczący nazewnictwa i organu przekazującego roczne raporty dotyczące zawartości siarki w paliwach żeglugowych do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 15) w art. 30:
- w ust. 1 podniesiono dolną wysokość grzywny za wytwarzanie, magazynowanie albo dokonywanie obrotu paliwami niespełniającymi wymagań jakościowych określonych w ustawie,
 - skreślono ust. 6 jako zawierający treści wynikające z ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;

- 16) w art. 32 wprowadzono ust. 6 dotyczący kar za niewykonywanie obowiązku informowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o każdej zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, dotyczącym stosowania biopaliw ciekłych w wybranych flotach;
- 17) wykreślono artykuł dotyczący zmian w ustawie o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, w zakresie kontrolowania zawartości siarki w paliwie żeglugowym, zgodnie z uzgodnieniem z Ministerstwem Gospodarki Morskiej dotyczącym wprowadzenia stosownych zmian w innych przepisach;
- 18) dokonano korekty przepisu artykułu dotyczącego zmian w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska, w związku z koniecznością kontrolowania zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym oraz w oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, zgodnie z uzgodnieniem z Ministerstwem Środowiska.

Równocześnie uwzględniono szereg uwag typu porządkowego, niemających wpływu na zakres merytoryczny projektu ustawy.

W czasie opracowywania ostatecznego kształtu projektu nie uwzględniono uwag dotyczących:

- wyeliminowania sprężonego gazu ziemnego z projektu,
- objęcia zakresem systemu skroplonego gazu ziemnego LNG – ze względu na bardzo ograniczony zakres stosowania,
- zmiany definicji stacji paliwowej i stacji zakładowej zgodnie z terminologią stosowaną w innych przepisach – ze względu na wystarczający zakres definicji projektu ustawy w odniesieniu do potrzeb systemu,
- wprowadzenia kodów dla wszystkich paliw – ze względu na brak stosownych kodów dla wszystkich rodzajów paliw,
- rozszerzenia zakresu wymogów jakościowych dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz przez rolników na własny użytek poza wymogi z punktu widzenia ochrony środowiska – ze względu na istotę wprowadzenia wybranych flot oraz wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek. Rozwiązanie to zakłada, że jedynie użytkownicy ponoszą wyłączną odpowiedzialność za wpływ biopaliw na silniki używane w wybranych flotach lub przez rolników na własny użytek,
- usunięcia nakazu zaopatrywania wybranych flot we własnej stacji zakładowej – ze względu na konieczność uszczelnienia systemu,
- sporządzenia wzorów zgłoszeń i przeniesienia ich do załącznika ustawy,

- usunięcia Głównego Urzędu Statystycznego jako źródła informacji dotyczących przedsiębiorców, stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni,
- określania minimalnej liczby rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, u których dokonywana będzie kontrola jakości tego biopaliwa – ze względu na zamiar ograniczenia kontrolowania rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek tylko do szczególnych przypadków,
- obowiązku umieszczania numerów identyfikacyjnych nadawanych przez Zarządzającego Systemem w widocznym miejscu dla klientów – ze względu na ograniczone znaczenie tego typu oznakowania dla klientów,
- informowania Prezesa URE o przypadkach stwierdzenia niewłaściwej jakości paliw – ze względu na istniejący obecnie system informowania Prezesa URE w ramach istniejącego prawa,
- wykreślenia artykułu, określającego kary za wytwarzanie przez rolników na własny użytek biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie – ze względu na ich kontrolowanie oraz karanie w ramach przedmiotowej ustawy.

Nadto, pozostawiono podmiotowe ograniczenie użytkowników wybranych flot, wyłączając osoby fizyczne.

3. Koszty wprowadzenia projektu ustawy

Przewidywane koszty wdrożenia ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w zakresie rozszerzonym w stosunku do zakresu ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. wyniosą rocznie 6 045 500 zł, w tym:

– UOKiK –	60 000 zł,
– GIIH –	2 610 000 zł,
– wojewódzkie inspektoraty IH –	230 000 zł,
– wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska –	3 145 500 zł.

Powyższe wydatki zostaną przewidziane w składanych Ministrowi Finansów materiałach do projektu ustawy budżetowej na rok 2007.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa

System finansowany będzie z budżetu państwa. Wzrost kosztów realizacji zadań przedmiotowej ustawy w roku kalendarzowym, w stosunku do zakresu ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. szacuje się na ok. 6,0 mln zł.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków związanych z konkurencyjnością gospodarki i nie wywrze wpływu na przedsiębiorczość. Wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw omówiono w pkt 1.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy może wpłynąć na aktywizację terenów rolniczych, w związku ze zwiększonym stosowaniem biopaliw ciekłych.

7. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Realizacja postanowień ustawy wpłynie na przestrzeganie wymagań jakościowych dla gazu płynnego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz nowych rodzajów biopaliw, co skutkować będzie poprawą jakości środowiska przez zmniejszenie emisji zanieczyszczeń zawartych w spalinach.

W przypadku lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego i oleju do silników statków żeglugi śródlądowej ustawa przyczyni się do zmniejszenia ilości siarki emitowanej do powietrza, w wyniku spalania tych paliw w instalacjach i silnikach.

06/39zb

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Ewa Ośniecka-Tamecka

Min.EOT/1408/2006/DP/MN

Warszawa 13 czerwca 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem UE projektów ustaw: o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 494 z późn. zm.), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką - Tamecką

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonymi projektami ustaw (pismo znak RM-10-90-06 oraz RM-10-91-06 z dnia 13 czerwca 2006 r.) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

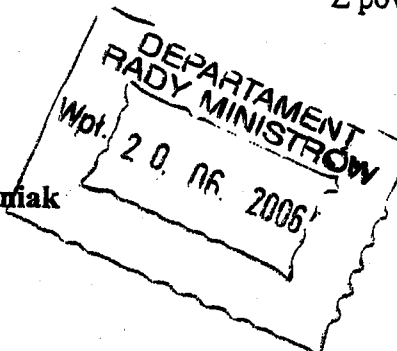
Przedmiot projektowanych regulacji jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, nawiązując do przekazanego przy projektach *Protokołu rozbieżności merytorycznych*, pragnę uprzejmie poinformować, iż decyzja Rady Ministrów odnośnie do wyboru którejkolwiek z proponowanych opcji, nie będzie miała wpływu na zgodność projektowanych ustaw z prawem UE.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Piotr Grzegorz Woźniak
Minister Gospodarki

GABINET
SEKRETARZA I WICEMINISTRÓW

2006-06-20

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia

w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych ²⁾

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wymagania jakościowe dla paliw ciekłych:

- 1) benzyn silnikowych stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, oznaczonych kodami CN 2710 11 45 oraz 2710 11 49, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) oleju napędowego stosowanego w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, oznaczonego kodem CN 2710 19 41, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2.

Zawartość siarki w oleju napędowym stosowanym w ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym oznaczonym kodem CN 2710 19 41, nie może być większa niż:

- 1) 50 mg/kg – do dnia 31 grudnia 2008 r.;
- 2) 10 mg/kg – od dnia 1 stycznia 2009 r.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia art. 3 i 4 dyrektywy 98/70/WE z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 350 z 28.12.1998, z późn. zm.).

§ 3.

Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 19 października 2005 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. Nr 216, poz. 1825).

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

Załącznik nr 1

**WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA BENZYN SILNIKOWYCH STOSOWANYCH
W POJAZDACH WYPOSAŻONYCH W SILNIKI Z ZAPŁONEM ISKROWYM**

Parametr	Jednostka	Zakresy ¹⁾					
		Minimum			maksimum		
Badawcza liczba oktanowa, RON:							
– benzyna bezołowiowa 95		95,0			—		
– benzyna bezołowiowa 98		98,0			—		
Motorowa liczba oktanowa, MON:							
– benzyna bezołowiowa 95		85,0			—		
– benzyna bezołowiowa 98		88,0			—		
Zawartość ołowiu	mg/l	—			5		
Gęstość (w temperaturze 15°C)	kg/m ³	720			775		
Zawartość siarki	mg/kg	—			50 10 ²⁾		
Okres indukcyjny	minuty	360			—		
Zawartość żywic obecnych (po przemyciu rozpuszczalnikiem)	mg/100 ml	—			5		
Badanie działania korodującego na płytkach z miedzi (3 h w temperaturze 50°C)	klasa korozji	klasa 1					
Wygląd		jasna i przezroczysta					
Zawartość węglowodorów typu:							
– olefinowego	%(V/V)	—			18,0		
– aromatycznego	%(V/V)	—			35,0		
Zawartość benzenu	%(V/V)	—			1,0		
Zawartość tlenu	%(m/m)	—			2,7		
Zawartość związków organicznych zawierających tlen:							
– metanol, wymagany stabilizator	%(V/V)	—			3		
– etanol, stabilizator może być potrzebny	%(V/V)	—			5		
– alkohol izopropylowy	%(V/V)	—			10		
– alkohol <i>tert</i> -butylowy	%(V/V)	—			7		
– alkohol izobutyłowy	%(V/V)	—			10		
– etery (z 5 lub więcej atomami węgla)	%(V/V)	—			15		
– inne związki organiczne zawierające tlen ³⁾	%(V/V)	—			10		
Prężność par, VP	kPa	45,0 ⁴⁾	45,0 ⁵⁾	60,0 ⁶⁾	60,0 ⁴⁾	90,0 ⁵⁾	90,0 ⁶⁾
Destylacja:							
– do temperatury 70°C odparowuje	%(V/V)	20,0 ⁴⁾	20,0 ⁵⁾	22,0 ⁶⁾	48,0 ⁴⁾	50,0 ⁵⁾	50,0 ⁶⁾
– do temperatury 100°C odparowuje	%(V/V)	46,0			71,0		
– do temperatury 150°C odparowuje	%(V/V)	75,0			—		
Temperatura końca destylacji	°C	—			210		
Pozostałość po destylacji	%(V/V)	—			2		
Indeks lotności, VLI		—			1150 ⁵⁾		

- 1) Wartości podane w specyfikacji są „wartościami rzeczywistymi”. Dla ustalenia ich wartości granicznych zastosowano warunki normy PN-EN ISO 4259:2002, przy czym przy określaniu wartości minimalnej wzięto pod uwagę minimalną, dodatnią różnicę 2R (gdzie R oznacza odtwarzalność). Wyniki poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami podanymi w normie PN-EN ISO 4259:2002.
- 2) Benzyna bezołowiowa o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg powinna być dostępna na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób równomierny geograficznie, umożliwiając swobodne poruszanie się pojazdów wymagających tego rodzaju paliwa. Od dnia 1 stycznia 2009 r. może być sprzedawana tylko benzyna o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg.
- 3) Inne alkohole z jedną grupą hydroksylową oraz etery o temperaturze końca wrzenia nie wyższej niż 210°C.
- 4) Dla okresu letniego trwającego od dnia 1 maja do dnia 30 września.
- 5) Dla okresu przejściowego trwającego od dnia 1 marca do dnia 30 kwietnia oraz od dnia 1 października do dnia 31 października.
- 6) Dla okresu zimowego trwającego od dnia 1 listopada do końca lutego.

**WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA OLEJU NAPĘDOWEGO STOSOWANEGO
W POJAZDACH WYPOSAŻONYCH W SILNIKI Z ZAPŁONEM SAMOCZYNNYM**

Parametr	Jednostka	Olej napędowy „standardowy”			Olej napędowy „o polepszonych właściwościach niskotemperaturowych”	
		Zakresy ¹⁾		Zakresy ¹⁾		
		minimum	maksimum	minimum	maksimum	
Liczba cetanowa		51,0	—	51,0	-	
Indeks cetanowy		46,0	—	46,0	-	
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³	820	845	800	840	
Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych	%(m/m)	—	11	-	11	
Zawartość siarki	mg/kg	—	50 10 ²⁾	—	50 10 ²⁾	
Temperatura zapłonu	°C	powyżej 55	—	powyżej 55	—	
Pozostałość po koksowaniu ³⁾ (z 10 % pozostałości destylacyjnej)	%(m/m)	—	0,30	—	0,30	
Pozostałość po spoieleniu	%(m/m)	—	0,01	—	0,01	
Zawartość wody	mg/kg	—	200	—	200	
Zawartość zanieczyszczeń	mg/kg	—	24	—	24	
Badanie działania korodującego na miedz (3 h, 50°C)	klasa	klasa 1			klasa 1	
Odporność na utlenianie	g/m ³	—	25	—	25	
Smarność, skorygowana średnica śladu zużycia (WS 1,4) w temperaturze 60 °C	µm	—	460	—	460	
Lepkość w temperaturze 40 °C	mm ² /s	2,00	4,50	1,50	4,00	
Skład frakcyjny ⁴⁾ :				—	—	
- do 250 °C destyluje,	%(V/V)	—	< 65	—	—	
- do 350 °C destyluje,	%(V/V)	85	—	—	—	
- 95 %(V/V) destyluje do temperatury	°C	—	360			
- do 180°C destyluje	%(V/V)	—	—	—	10	
- do 340°C destyluje	%(V/V)	—	—	95	—	
Estry metylowe kwasów tłuszczowych (FAME)	%(V/V)	—	5	—	5	
Temperatura zablokowania zimnego filtra, CFPP	°C	—	0 ⁵⁾ -10 ⁶⁾ -20 ⁷⁾	—	-32	
Temperatura mętnienia	°C	—		—	-22	

- 1) Wartości podane w specyfikacji są „wartościami rzeczywistymi”. Dla ustalenia ich wartości granicznych zastosowano warunki normy PN-EN ISO 4259:2002, przy czym przy określaniu wartości minimalnej wzięto pod uwagę minimalną dodatnią różnicę $2R$ (gdzie R oznacza odtwarzalność). Wyniki poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami podanymi w normie PN-EN ISO 4259:2002.
- 2) Olej napędowy o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg powinien być dostępny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób równomierny geograficznie, umożliwiając swobodne poruszanie się pojazdów wymagających tego rodzaju paliwa. Od dnia 1 stycznia 2009 r. może być sprzedawany tylko olej napędowy o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg.
- 3) Graniczna wartość pozostałości po koksowaniu, jest określona dla produktu przed dodaniem do niego dodatku podwyższającego liczbę cetanową, jeżeli jest on używany. Jeśli w finalnym handlowym paliwie graniczna wartość jest przekroczona, należy sprawdzić obecność dodatków zawierających azotany. Jeżeli obecność dodatku podwyższającego liczbę cetanową zostanie stwierdzona, graniczna wartość pozostałości po koksowaniu nie jest wiążąca. Zastosowanie dodatków nie zwalnia producenta paliwa od konieczności dotrzymania wymaganej wartości maksimum 0,30 % (m/m) pozostałości po koksowaniu przed dodaniem dodatków.
- 4) Wymagania dotyczące objętości destylatu do 250°C i do 350°C dla olejów napędowych są zgodne ze Wspólną Taryfą Celną UE.
- 5) Dla okresu letniego trwającego od dnia 16 kwietnia do dnia 30 września.
- 6) Dla okresu przejściowego trwającego od dnia 1 marca do dnia 15 kwietnia oraz od dnia 1 października do dnia 15 listopada.
- 7) Dla okresu zimowego trwającego od dnia 16 listopada do końca lutego.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 3 ust. 2 pkt 1 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i zawiera wymagania jakościowe dla paliw ciekłych, tzn. benzyn silnikowych oraz olejów napędowych, stosowanych w pojazdach oraz wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki w oleju napędowym stosowanym w ciągnikach rolniczych a także maszynach nieporuszających się po drogach. Projekt rozporządzenia wdraża postanowienia dyrektywy 98/70/WE odnoszącej się do jakości benzyn i olejów napędowych. Projekt uwzględnia równocześnie wszystkie wymagania jakościowe dla paliw ciekłych, określone w normie PN-EN 228 *Paliwa do pojazdów samochodowych – Benzyna bezołowiowa – Wymagania i metody badań* oraz normie PN-EN 590 *Paliwa do pojazdów samochodowych – Oleje napędowe - Wymagania i metody badań*.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych:

- 1) estrów stanowiących samoistne paliwo stosowane w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym przystosowane do spalania tego biopaliwa ciekłego, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) oleju napędowego zawierającego 20% estrów, stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym przystosowane do spalania tego biopaliwa ciekłego, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust.2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

Załącznik nr 1

**WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA ESTRÓW STANOWIĄCYCH SAMOISTNE
PALIWO STOSOWANE W POJAZDACH, CIĄGNIKACH ROLNICZYCH,
A TAKŻE MASZYNACH NIEPORUSZAJĄCYCH SIĘ PO DROGACH,
WYPOSAŻONYCH W SILNIKI Z ZAPŁONEM SAMOCZYNNYM
PRZYSTOSOWANE DO SPALANIA TEGO BIOPALIWA CIEKŁEGO**

Właściwość	Jednostka	Zakresy	
		Minimum	maksimum
Zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) ¹⁾	% (m/m)	96,5	—
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³	860	900
Lepkość w temperaturze 40°C ²⁾	mm ² /s	3,50	5,00
Temperatura zapłonu	°C	120	—
Zawartość siarki	mg/kg	—	10,0
Pozostałość po koksowaniu (z 10% pozostałości destylacyjnej) ^{3) 4)}	% (m/m)	—	0,30
Liczba cetanowa		51,0	—
Zawartość popiołu siarczanowego	% (m/m)	—	0,02
Zawartość wody	mg/kg	—	500
Zawartość zanieczyszczeń stałych	mg/kg	—	24
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50°C)	stopień korozji	Stopień korozji 1	
Stabilność oksydacyjna w temperaturze 110°C	h	6,0	—
Liczba kwasowa	mg KOH/g	—	0,50
Liczba jodowa	g jodu/100g	—	120
Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego	% (m/m)	—	12,0
Zawartość estrów metylowych kwasów polienowych (zawierających nie mniej niż cztery wiązania podwójne)	% (m/m)	—	1
Zawartość alkoholu metylowego	% (m/m)	—	0,20
Zawartość monoacylogliceroli	% (m/m)	—	0,80
Zawartość diacylogliceroli	% (m/m)	—	0,20
Zawartość triacylogliceroli	% (m/m)	—	0,20
Zawartość wolnego glicerolu	% (m/m)	—	0,02
Zawartość ogólnego glicerolu	% (m/m)	—	0,25
Zawartość metali grupy I (Na + K)	mg/kg	—	5,0
Zawartość metali grupy II (Ca + Mg)	mg/kg	—	5,0
Zawartość fosforu	mg/kg	—	10,0
Temperatura zablokowania zimnego filtra (CFPP)	°C	—	0 ⁵⁾ -10 ⁶⁾ -20 ⁷⁾

¹⁾ Dopuszcza się także stosowanie dodatków uszlachetniających w celu polepszenia właściwości eksploatacyjnych. Aby zapobiec pogarszaniu się dynamiki pojazdu i zapewnić stabilną pracę układu oczyszczania spalin, zaleca się stosowanie odpowiedniej ilości właściwych dodatków do paliw. Można stosować również inne środki techniczne powodujące takie same skutki.

²⁾ Jeżeli CFPP jest nie wyższa niż -20°C, lepkość oznaczona w temperaturze -20°C nie powinna być wyższa niż 48 mm²/s.

³⁾ Graniczna wartość pozostałości po koksowaniu jest określana dla produktu przed dodaniem do niego dodatku podwyższającego liczbę cetanową, jeżeli jest on używany. Jeżeli w finalnym, handlowym paliwie graniczna wartość jest przekroczona, należy sprawdzić wg PN-EN ISO 13759 obecność dodatków zawierających azotany. Jeżeli obecność dodatku podwyższającego liczbę cetanową zostanie w ten sposób stwierdzona, graniczna wartość pozostałości po koksowaniu nie jest wiążąca. Zastosowanie dodatków nie zwalnia producenta paliwa od konieczności dotrzymania wymaganej wartości maksimum 0,30% (m/m) pozostałości po koksowaniu przed dodaniem dodatków.

⁴⁾ W celu otrzymania 10% pozostałości po destylacji należy stosować metodę wg ASTM D 1160.

⁵⁾ Dla okresu letniego trwającego od dnia 16 kwietnia do dnia 30 września.

⁶⁾ Dla okresu przejściowego trwającego od dnia 1 marca do dnia 15 kwietnia oraz od dnia 1 października do dnia 15 listopada.

⁷⁾ Dla okresu zimowego trwającego od dnia 16 listopada do końca lutego.

**WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA OLEJU NAPĘDOWEGO ZAWIERAJĄCEGO
20% ESTRÓW, STOSOWANEGO W POJAZDACH, CIĄGNIKACH ROLNICZYCH,
A TAKŻE MASZYNACH NIEPORUSZAJĄCYCH SIĘ PO DROGACH,
WYPOSAŻONYCH W SILNIKI Z ZAPŁONEM SAMOCZYNNYM
PRZYSTOSOWANE DO SPALANIA TEGO BIOPALIWA CIEKŁEGO**

Właściwość ¹⁾	Jednostka	Zakresy		
		Minimum	maksimum	
Zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) ²⁾	% (V/V)	20 ± 1		
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³	820	860	
Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych ³⁾		1)		
Lepkość w temperaturze 40°C	mm ² /s	2,00	4,50	
Temperatura zapłonu	°C	powyżej 55		—
Zawartość siarki	mg/kg	—	50,0 ⁴⁾	10,0 ⁵⁾
Pozostałość po koksowaniu (z 10 % pozostałości destylacyjnej) ⁶⁾	% (m/m)	—	0,30	
Pozostałość po spopieleniu	% (m/m)	—	0,01	
Liczba cetanowa		51,0	—	
Indeks cetanowy		46,0	—	
Zawartość wody	mg/kg	—	300	
Zawartość zanieczyszczeń stałych	mg/kg	—	24	
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50°C)	klasa	klasa 1		
Odporność na utlenianie	g/m ³	—	25	
Wygląd zewnętrzny		Klarowna ciecz bez wody i osadów		
Liczba kwasowa	mg KOH/g	—	0,2	
Smarność, skorygowana średnica śladu zużycia (WS 1,4) w temperaturze 60°C	µm	—	460	
Skład frakcyjny : ^{7) 8)}				
– do 250 °C destyluje	% (V/V)	—	< 65	
– do 350 °C destyluje	% (V/V)	85	—	
– 95 % (V/V) destyluje do temperatury	°C	—	360	
Temperatura zablokowania zimnego filtra (CFPP)	°C	—	0 ⁹⁾	-10 ¹⁰⁾ -20 ¹¹⁾

¹⁾ Olej napędowy wykorzystywany do komponowania powinien spełniać wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

²⁾ Dopuszcza się także stosowanie dodatków uszlachetniających w celu polepszenia właściwości eksploatacyjnych. Aby zapobiec pogorszeniu się dynamiki pojazdu i zapewnić stabilną pracę układu oczyszczania spalin, zaleca się stosowanie odpowiedniej ilości właściwych dodatków do paliw. Można stosować również inne środki techniczne powodujące takie same skutki.

³⁾ Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych zdefiniowana jako całkowita zawartość węglowodorów aromatycznych pomniejszona o zawartość węglowodorów monoaromatycznych, oznaczona według normy PN-EN 12916.

⁴⁾ Do dnia 31 grudnia 2008 r.

⁵⁾ Od dnia 1 stycznia 2009 r.

⁶⁾ Graniczna wartość pozostałości po koksowaniu jest określana dla produktu przed dodaniem do niego dodatku podwyższającego liczbę cetanową, jeżeli jest on używany. Jeżeli w finalnym, handlowym paliwie graniczna wartość jest przekroczona, należy sprawdzić wg PN-EN ISO 13759 obecność dodatków zawierających azotany. Jeżeli obecność dodatku podwyższającego liczbę cetanową zostanie w ten sposób stwierdzona, graniczna wartość pozostałości po koksowaniu nie jest wiążąca. Zastosowanie dodatków nie zwalnia producenta paliwa od konieczności dotrzymania wymaganej wartości maksimum 0,30% (m/m) pozostałości po koksowaniu przed dodaniem dodatków.

⁷⁾ W celu obliczenia indeksu cetanowego, konieczne jest również oznaczenie temperatury oddestylowania 10%, 50% i 90% (V/V).

⁸⁾ Wymagania dotyczące objętości destylatu do 250°C i do 350°C są określone zgodnie z Wspólną Taryfą Celną UE.

⁹⁾ Dla okresu letniego trwającego od dnia 16 kwietnia do dnia 30 września.

¹⁰⁾ Dla okresu przejściowego trwającego od dnia 1 marca do dnia 15 kwietnia oraz od dnia 1 października do dnia 15 listopada.

¹¹⁾ Dla okresu zimowego trwającego od dnia 16 listopada do końca lutego.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 3 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i zawiera wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, tzn. estrów stanowiących samoistne paliwo oraz oleju napędowego, zawierającego 20% estrów, stosowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych a także maszynach nieporuszających się po drogach. Wymagania jakościowe dla estrów są określone zgodnie z normą PN-EN 14214 Paliwa do pojazdów samochodowych – Estry metylowe kwasów tłuszczowych (FAME) – Wymagania i metody badań. Wymagania dla oleju napędowego zawierającego 20% estrów opracowano na podstawie projektu normy Centralnego Laboratorium Naftowego ZN-05/MGiP/CN-15 *Przetwory naftowe – Paliwa do pojazdów – Biodiesel B30 – Wymagania i metody badań*.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia

w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG)

Na podstawie art.3 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się co następuje:

§ 1.

Wymagania jakościowe dla gazu skroplonego (LPG) określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA GAZU SKROPLONEGO (LPG)

Właściwości	Jednostki	Zakresy	
		minimum	maksimum
Liczba oktanowa motorowa, MON		89,0	
Całkowita zawartość dienów (jako 1,3 – butadien) ¹	% molowy		0,5
Siarkowodór		Brak	
Całkowita zawartość siarki ² (po wprowadzeniu substancji zapachowej)	mg/kg		100
Badanie działania korodującego na płytce miedzianej (1 h w temperaturze 40 ^o C)	ocena	stopień 1	
Pozostałość po odparowaniu	mg/kg		100
Względna prężność par w temperaturze 40 ^o C ²	kPa		1550
Temperatura, w której względna prężność par jest nie mniejsza niż 150 kPa ^{3,4} - dla gatunku A - dla gatunku B - dla gatunku C - dla gatunku D	^o C		-10 - 5 0 +10
Zawartość wody		Brak wolnej wody w temperaturze 0 ^o C	
Zawartość metanolu ^{5,6}	mg/kg	2000	
Zapach		Nieprzyjemny i wyczuwalny w powietrzu przy zawartości odpowiadającej 20% dolnej granicy wybuchowości	

¹ Jeżeli LPG zawiera więcej niż 0,1% (m/m) 1,3 butadienu, pojemnik powinien być oznakowany zgodnie z dyrektywą Rady dotyczącą znakowania

² W przypadkach spornych dotyczących całkowitej zawartości siarki, powinna być stosowana norma PN-EN 24260:2002

W przypadkach spornych dotyczących prężności par powinna być stosowana norma PN-EN ISO 4256:2001

³ W tej normie powinny być zastosowane we wskazanych temperaturach wartości podane w PN-ISO 8973:2000, łącznie z załącznikiem C. W rutynowych badaniach jakościowych mogą być również zastosowane wartości podane w załączniku D(informacyjnym).

⁴ Dla okresu letniego nie określa się wartości minimalnej prężności par.

⁵ W tej normie powinna być stosowana ISO 8174

⁶ Nie powinny być dodawane inne środki zapobiegające zamarzaniu.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego LPG

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 3 ust. 2 pkt 3 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i zawiera wymagania jakościowe dla gazu skroplonego LPG. Rozszerzenie zakresu ustawy na gaz płynny (LPG) jest konsekwencją coraz szerszego stosowania tego rodzaju paliwa na polskim rynku. W 2005 r. liczba pojazdów zasilanych tym paliwem wyniosła 1,5 mln a ilość stacji tankowania tego paliwa wynosiła ok. 6000. Wymagania jakościowe dla tego paliwa są zgodne z normą PN EN 589 *Paliwa do pojazdów samochodowych LPG. Wymagania i metody badań*.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia

w sprawie wymagań jakościowych dla sprężonego gazu ziemnego (CNG)

Na podstawie art.3 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wymagania jakościowe dla sprężonego gazu ziemnego (CNG) określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA SPRĘŻONEGO GAZU ZIEMNEGO (CNG)

Parametry	Jednostki	Wymagania
Woda - punkt rosy		w punkcie wyjścia ze stacji tankowania powinien być odpowiednio niższy od najniższej temperatury otoczenia, w której pracuje stacja tankowania i pojazdy
Węglowodory		wg ISO 6570-1
Zawartość siarkowodoru	mg/m ³	max 7,0 ²⁾
Zawartość siarki całkowitej	mg/m ³	max 40,0
Zawartość par rtęci	µg/m ³	max30,0
Ditlenek węgla		Przy zachowaniu warunku braku obecności wody w stanie ciekłym nie są wymagane żadne specjalne ograniczenia odnośnie do zawartości ditlenku węgla
Tlen		Przy zachowaniu warunku braku obecności wody w stanie ciekłym nie są wymagane żadne specjalne ograniczenia odnośnie do zawartości tlenu
Metanol		Przy zachowaniu warunku braku obecności wody w stanie ciekłym nie są wymagane żadne specjalne ograniczenia odnośnie do zawartości metanolu. Metanol nie powinien być dodawany do gazu ziemnego na stacji tankowania CNG
Pozostałe substancje		Paliwo dostarczane do stacji powinno być technicznie czyste od pyłu. Możliwa zawartość oleju w gazie ziemnym nie powinna mieć niekorzystnego wpływu na bezpieczną eksploatację pojazdu. Jeśli to konieczne, powinny być stosowane filtry i separatory.
Intensywność zapachu		wg ISO 13734 powinna być wyczuwalna po osiągnięciu stężenia: a) 1,5 % V/V – dla nominalnej liczby Wobbego wynoszącej 25 - 35 b) 1,0 % V/V – dla nominalnej liczby Wobbego wynoszącej 41,5 – 50
Liczba Wobbego		Wg dodatku B normy PrPn-ISO 15403
Ciepło spalania		a) min 18 MJ/m ³ – dla nominalnej liczby Wobbego ¹⁾ 25 b) min 22 MJ/m ³ – dla nominalnej liczby Wobbego 30 c) min 26 MJ/m ³ – dla nominalnej liczby Wobbego 35 d) min 30 MJ/m ³ – dla nominalnej liczby Wobbego 41,5 e) min 34 MJ/m ³ – dla nominalnej liczby Wobbego 50
Wartość przeciwstukowa: - liczba metanowa - liczba oktanowa		- wg załącznika D normy PrPN-ISO 15403 - wg załącznika D normy PrPN-ISO 15403
Zdolności trakcyjne		Gaz ziemny zapewnia osiągnięcie tych zdolności w każdych warunkach klimatycznych, nawierzchniach drogowych i warunkach trakcyjnych pod warunkiem, że nie zawiera wolnej cieczy i/lub cząstek stałych, w celu zapobiegania kondensacji pary wodnej w instalacji paliwowej.
¹⁾ Liczbę Wobbego określa się jako stosunek ciepła spalania, odniesionego do jednostki objętości paliwa gazowego, do pierwiastka kwadratowego jego gęstości względnej, w tych samych warunkach odniesienia.		

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG)

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 25 pkt 4 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa metody badania jakości sprężonego gazu ziemnego CNG stosowanego w pojazdach. Przedmiotowy projekt określa metody dla poszczególnych parametrów jakościowych tego paliwa na podstawie odpowiednich norm w tym zakresie.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia 2007 r.

w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek określają załączniki do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

Załącznik nr 1

**WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA BIOPALIW CIEKŁYCH NA BAZIE BENZYN
STOSOWANYCH W WYBRANYCH FLOTACH**

Parametr	Jednostka	Zakresy ¹⁾	
		minimum	maksimum
Badawcza liczba oktanowa, RON:		95,0	—
Motorowa liczba oktanowa, MON:		85,0	—
Zawartość ołowiu	mg/l	—	5
Zawartość siarki	mg/kg	—	50 10 ²⁾
Zawartość węglowodorów typu:			
– olefinowego	%(V/V)	—	18,0
– aromatycznego	%(V/V)	—	35,0
Zawartość benzenu	%(V/V)	—	1,0
Destylacja:			
– do temperatury 100°C odparowuje	%(V/V)	46,0	71,0
– do temperatury 150°C odparowuje	%(V/V)	75,0	—

¹⁾ Wartości podane w specyfikacji są „wartościami rzeczywistymi”. Dla ustalenia ich wartości granicznych zastosowano warunki normy PN-EN ISO 4259:2002, przy czym przy określaniu wartości minimalnej wzięto pod uwagę minimalną, dodatnią różnicę 2R (gdzie R oznacza odtwarzalność). Wyniki poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami podanymi w normie PN-EN ISO 4259:2002.

²⁾ Od dnia 1 stycznia 2009 r. zawartość siarki może wynosić maksymalnie 10 mg/kg.

Załącznik nr 2

**WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA BIOPALIW CIEKŁYCH NA BAZIE OLEJÓW
NAPĘDOWYCH STOSOWANYCH W WYBRANYCH FLOTACH**

Właściwość	Jednostka	Zakresy	
		minimum	maksimum
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³	860	900
Zawartość siarki	mg/kg	—	50 10 ²⁾
Liczba cetanowa		51,0	—
Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych ¹⁾	% m/m	³⁾	
Skład frakcyjny – 95 % (V/V) destyluje do temperatury	°C	-	360

¹⁾ Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych zdefiniowana jako całkowita zawartość węglowodorów aromatycznych pomniejszona o zawartość węglowodorów monoaromatycznych, oznaczona według normy PN-EN 12916.

²⁾ Od dnia 1 stycznia 2009 r. zawartość siarki może wynosić maksymalnie 10 mg/kg.

³⁾ Olej napędowy powinien spełniać wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA BIOPALIW CIEKŁYCH STANOWIĄCYCH
SAMOISTNE PALIWA STOSOWANYCH W WYBRANYCH FLOTACH ORAZ
WYTWARZANYCH PRZEZ ROLNIKÓW NA WŁASNY UŻYTEK

Właściwość	Jednostka	Zakresy	
		minimum	maksimum
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³	860	900
Zawartość siarki	mg/kg	—	10,0
Liczba cetanowa		51,0	—
Zawartość wody	mg/kg	—	500,0

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i zawiera wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych na bazie benzyn, dla biopaliw ciekłych na bazie oleju napędowego stosowanych w wybranych flotach, a także wymagania dla biopaliw ciekłych, stanowiących samoistne paliwa, stosowane w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek. Są to wymagania minimalne, określone ze względu na wymogi ochrony środowiska. Zgodnie z istotą regulacji dotyczących wybranych flot i wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolników na własne potrzeby wymagania jakościowe dla tych biopaliw ciekłych nie obejmują ich wpływu na pracę silników.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia

w sprawie wymagań jakościowych dotyczących zawartości siarki w lekkim oleju opałowym, ciężkim oleju opałowym oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej²⁾

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania jakościowe, dotyczące zawartości siarki dla lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej;
- 2) rodzaje instalacji i warunki, w których stosowane będą ciężkie oleje opałowe, które nie muszą spełniać wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 121 z dnia 11 maja 1999 r., str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, Roz. 13, t. 24, str. 17) oraz dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 191 z dnia 22 lipca 2005 r., str. 59).

2. Ograniczeń dotyczących zawartości siarki nie stosuje się do paliw:

- 1) paliw przeznaczonych do celów badawczych oraz do testowania;
- 2) paliw przeznaczonych do przetworzenia przed ostatecznym spalaniem;
- 3) paliw, które mają być przetworzone w przemyśle rafineryjnym.

§ 2.

Zawartość siarki w:

- 1) lekkich olejach opałowych, oznaczonych kodem CN 2710 19 45 oraz 2710 19 49 nie może być większa niż:
 - a) 0,2% masy - do dnia 31 grudnia 2007 r.,
 - b) 0,1% masy - od dnia 1 stycznia 2008 r.;
- 2) ciężkich olejach opałowych oznaczonych kodami CN 2710 19 51, 2710 19 55, 2710 19 61, 2710 19 63, 2710 19 65 oraz 2710 19 69 nie może być większa niż 1% masy - od dnia 1 stycznia 2007 r.;
- 3) oleju do silników statków żeglugi śródlądowej nie może być większa niż 0,1% masy od dnia 1 stycznia 2010 r.

§ 3.

Wymagania dotyczące zawartości siarki, o których mowa w § 2 pkt 2 nie mają zastosowania do ciężkich olejów opałowych stosowanych:

- 1) w obiektach energetycznego spalania, o których mowa w dyrektywie 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania, które zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 9 tej dyrektywy należy zakwalifikować jako nowe obiekty i które odpowiadają wartościom dopuszczalnym emisji dwutlenku siarki dla takich obiektów określonym w załączniku IV do tej dyrektywy i stosowanym zgodnie z jej art. 4;
- 2) w obiektach energetycznego spalania, o których mowa w dyrektywie 2001/80/WE, które należy zakwalifikować jako istniejące obiekty, jeżeli

emisji dwutlenku siarki pochodzące z tych obiektów są równe lub niższe niż 1700 mg/Nm³ przy zawartości tlenu w gazach spalinowych wynoszącej 3% na jednostkę objętości w stanie suchym oraz jeżeli od dnia 1 stycznia 2008 r. emisji dwutlenku siarki z obiektów energetycznego spalania są równe lub mniejsze niż dopuszczalne wartości emisji dla nowych obiektów;

- 3) w innych obiektach energetycznego spalania, nie wymienionych w dyrektywie 2001/80/WE, jeżeli emisja dwutlenku siarki pochodzące z tych obiektów nie przekraczają 1700 mg/Nm³ przy zawartości tlenu w gazach spalinowych wynoszącej 3% na jednostkę objętości w stanie suchym.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dotyczących zawartości siarki w lekkim oleju opałowym, ciężkim oleju opałowym oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 5 ust. 2 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i zawiera wymagania dotyczące zawartości siarki w lekkim oleju opałowym, ciężkim oleju opałowym oraz w oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, zgodne z wymaganiami określonymi w dyrektywie 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. *odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG* oraz dyrektywie 2005/33/WE zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych.

Projekt rozporządzenia określa również przypadki, w których stosowane ciężkie oleje opałowe nie muszą spełniać wymagań w zakresie zawartości siarki.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie sposobu oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot

Na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ilekcć w rozporządzeniu jest mowa o dystrybutorze - należy przez to rozumieć dystrybutor jednoproduktowy lub część dystrybutora wieloproduktowego używaną do danego biopaliwa ciekłego.

§ 2.

Dystrybutory zaopatrujące wybrane floty w biopaliwa ciekłe oraz zbiorniki, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot oznacza się:

- 1) powszechnie stosowanym symbolem określającym rodzaj paliwa ciekłego stanowiącego składnik biopaliwa ciekłego dozowanego z dystrybutora lub przechowywanego w zbiorniku;
- 2) znakiem identyfikacji wizualnej, umieszczonym w widocznym miejscu na dystrybutorze lub na zbiorniku;
- 3) napisem umieszczonym w widocznym miejscu, składającym się z:
 - a) liczby całkowitej oznaczającej procentową objętość biokomponentu zawartego w biopaliwach ciekłych, wyrażonej w procentach,
 - b) wyrazów „WYBRANE FLOTY”.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

§ 3.

1. Znakiem identyfikacji wizualnej, o którym mowa w § 2 pkt 2, oznacza się również pistolet nalewczy stosowany do nalewania biopaliw ciekłych.

2. Znakiem identyfikacji wizualnej, o którym mowa w § 2 pkt 2, jest kwadrat o minimalnej długości boku 100 mm, w którym na czerwonym tle znajduje się symbol BIO w kolorze białym.

§ 4.

Dopuszcza się także stosowanie innych, proporcjonalnie większych wymiarów, w zależności od wielkości powierzchni, na której umieszcza się znak, poza minimalnymi wymiarami znaków identyfikacji wizualnej, o których mowa w § 2 pkt 2.

§ 5.

Wymiar znaków identyfikacji wizualnej, o których mowa w § 2 pkt 2 i § 3 ust. 2, nie może być mniejszy niż wymiar znaków stosowanych do oznaczenia innych rodzajów paliw będących w sprzedaży na tej samej stacji paliw.

§ 6.

Wymiar czcionki napisu, o którym mowa w § 2 pkt 3, nie może być mniejszy niż wymiar czcionki symbolu BIO będącego składnikiem znaku identyfikacji wizualnej, o którym mowa w § 2 pkt 2.

§ 7.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 8 ust. 3 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa sposób oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwa ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot. Oznakowanie dystrybutorów i zbiorników przewidziane projektem uwzględnia możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw oraz procentowej zawartości w nich biokomponentu.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych

Na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Sposób pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych określa załącznik do rozporządzenia

§ 2.

Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie sposobu pobierania próbek (Dz. U. Nr 64, poz. 595).

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust.2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

SPOSÓB POBIERANIA PRÓBEK

1. Sposób pobierania próbek ze zbiornika.
 - 1.1. Próbki pobiera się w sposób ręczny, gdy zawartość zbiornika znajduje się w spoczynku, przy użyciu przyrządu do pobierania próbek, zanurzając go poniżej lustra paliwa i utrzymując go na odpowiedniej głębokości do momentu jego napełnienia.
 - 1.2. Próbki należy pobierać w kolejności od szczytu do dna zbiornika, aby uniknąć zaburzeń w niższych poziomach paliwa.
 - 1.3. Zasady postępowania, rodzaje przyrządów do pobierania próbek, pobieranie próbek oraz postępowanie z próbkami, określa norma PN-EN ISO 3170.
2. Sposób pobierania próbek z urządzenia służącego do dystrybucji, zwanego dalej „odmierzaczem”.
 - 2.1. Końcówkę przewodu wlewowego odmierzacza należy dokładnie oczyścić przy użyciu czystej, bawełnianej szmatki.
 - 2.2. Końcówkę przewodu wlewowego odmierzacza, a w przypadku pobierania próbek benzyn silnikowych, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, zwanych dalej „benzynami silnikowymi”, także przystawkę do pobierania próbek, należy przepłukać co najmniej 4 litrami pobieranego paliwa. Paliwo to należy zlewać do przygotowanego pojemnika.
 - 2.2.1. Przystawka do pobierania próbek powinna być:
 - 1) wyposażona w przewód powietrzny, umożliwiający dopływ powietrza do czujnika urządzenia odcinającego dopływ paliwa lub
 - 2) luźno dopasowana, umożliwiając dopływ powietrza do czujnika urządzenia odcinającego dopływ paliwa, przez szczeliny między końcówką przewodu wlewowego odmierzacza a przystawką do pobierania próbek;

- 3) wykonana z materiału przewodzącego elektryczność i niepowodującego iskrzenia.
- 2.3. Odpowiednią liczbę pojemników na próbki należy ustawić obok odmierzacza, z którego będą one pobierane.
 - 2.3.1. Pojemniki przeznaczone na próbki powinny:
 - 1) być metalowe, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu, o pojemności około 5 litrów oraz wyposażone w uszczelki dławikowe lub posiadające połączenia spawane, zdolne do wytrzymania wewnętrznych ciśnień, powstających podczas normalnej ich eksploatacji;
 - 2) posiadać zewnętrzne zamocowanie, umożliwiające ich zaplombowanie.
 - 2.3.2. W przypadku pobierania próbek benzyn silnikowych, pojemniki przeznaczone na próbki powinny być schłodzone.
 - 2.3.3. Pojemniki przeznaczone na próbki nie mogą być zabezpieczane przed korozją środkami wytworzonymi na bazie produktu naftowego.
 - 2.4. Przed rozpoczęciem pobierania próbek należy zapisać wskazania licznika paliwa na odmierzaczu.
 - 2.5. W przypadku pobierania próbek benzyn silnikowych, w pojemniku na próbki należy umieścić, w pozycji pionowej, przystawkę do pobierania próbek w taki sposób by sięgała ona dna pojemnika.
 - 2.6. Do pojemnika na próbki, a w przypadku pobierania próbek benzyn silnikowych, do przystawki do pobierania próbek umieszczonej w pojemniku na próbki, należy wprowadzić końcówkę przewodu wlewowego odmierzacza.
 - 2.6.1. Jeżeli stosuje się przystawkę do pobierania próbek wyposażoną w przewód powietrzny, należy upewnić się, że jest on połączony z czujnikiem urządzenia odcinającego dopływ paliwa.
 - 2.7. Należy uruchomić mechanizm pompujący paliwo.
 - 2.7.1. Jeżeli stosuje się przystawkę do pobierania próbek luźno dopasowaną, należy zachować takie natężenie przepływu paliwa, aby zapobiec jego rozlewaniu, gdy wystąpi turbulencja w jego przepływie.

- 2.7.2. Jeżeli urządzenie odcinające dopływ paliwa jest wyłączone, należy zwrócić uwagę by nie przepelnić pojemnika na próbki.
- 2.8. Pojemnik na próbki należy:
- 1) napełnić maksymalnie czterema litrami paliwa, według wskazań licznika na odmierzaczu;
 - 2) po napełnieniu paliwem natychmiast zamknąć, stosując zamknięcie zapewniające niezmiennosc parametrów jakościowych próbki.
- 2.8.1. Zamknięcie pojemnika na próbki składa się z nakrętki z dopasowaną podkładką odporną na działanie pobieranego paliwa. Podkładki te nie mogą być wykonane z korka lub gumy.
- 2.8.2. Szczelność zamkniętego pojemnika na próbki należy sprawdzić odwracając go i trzymając w tej pozycji przez 30 sekund. Jeżeli zaobserwuje się wyciek paliwa należy wymienić zamknięcie pojemnika na nowe i ponownie sprawdzić jego szczelność. W przypadku, gdy wyciek paliwa nie ustaje, należy ponownie pobrać próbkę, używając nowy pojemnik wraz z nowym zamknięciem.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 18 pkt 1 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa sposób pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, uwzględniający niezbędne procedury oraz wymagania w zakresie pojemników na próbki. Przyjęty w projekcie sposób pobierania próbek ze zbiornika jest zgodny z zasadami określonymi w normie PN-EN ISO 3170 *Ciekłe przetwory naftowe – Ręczne pobieranie próbek*. Sposób pobierania próbek z urządzenia służącego do dystrybucji, zwanego odmierzaczem, jest zgodny z normą PN-EN 14275 *Paliwa do pojazdów samochodowych – Ocena jakości benzyn i olejów napędowych – Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych*.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie sposobu pobierania próbek biopaliw ciekłych u rolników

Na podstawie art. 18 pkt 2 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Sposób pobierania próbek biopaliw ciekłych u rolników określa załącznik do rozporządzenia

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

SPOSÓB POBIERANIA PRÓBEK

1. Próbki pobiera się ze zbiornika lub opakowania jednostkowego w sposób ręczny, gdy zawartość zbiornika znajduje się w spoczynku.
2. Próbki pobiera się przy użyciu przyrządu do pobierania próbek, zanurzając go poniżej lustra paliwa i utrzymując go na odpowiedniej głębokości do momentu jego napełnienia.
3. Próbki należy pobierać w kolejności od szczytu do dna zbiornika, aby uniknąć zaburzeń w niższych poziomach paliwa.
4. Zasady postępowania, rodzaje przyrządów do pobierania próbek, pobieranie próbek oraz postępowanie z próbkami, określa norma PN-EN ISO 3170.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek biopaliw ciekłych u rolników

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 18 pkt 2 projektu ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i określa sposób pobierania próbek biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, uwzględniający niezbędne procedury oraz wymagania w zakresie pojemników na próbki. Przyjęty w projekcie sposób pobierania próbek ze zbiornika lub opakowania jednostkowego jest zgodny z zasadami określonymi w normie PN-EN ISO 3170 *Ciekłe przetwory naftowe – Ręczne pobieranie próbek*.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie sposobu pobierania próbek gazu skroplonego (LPG)

Na podstawie art. 18 pkt 3 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Sposób pobierania próbek gazu skroplonego (LPG) odbywa się zgodnie z postanowieniami normy EN-ISO 4257.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust.2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek gazu skroplonego (LPG)

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 18 pkt 3 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa sposób pobierania próbek gazu skroplonego (LPG), uwzględniający niezbędne procedury oraz wymagania w zakresie pojemników na próbki. Przyjęty w projekcie sposób pobierania próbek jest zgodny z zasadami określonymi w normie EN ISO 4257.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie sposobu pobierania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG)

Na podstawie art. 18 pkt 4 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Próbki sprężonego gazu ziemnego (CNG), stosowanego w pojazdach pobiera się zgodnie z postanowieniami normy PN-ISO 15403.
2. Próbki sprężonego gazu ziemnego (CNG) należy pobierać w uzgodnionych punktach, a wymagane metody badawcze powinny być stosowane zgodnie z procedurami uznawanymi w praktyce.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG)

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 18 pkt 4 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa sposób pobierania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG), uwzględniający niezbędne procedury. Przyjęty w projekcie sposób pobierania próbek jest zgodny z zasadami określonymi w normie PN ISO 15403 *Gaz ziemny. Określenie jakości gazu ziemnego stosowanego jako sprężone paliwo do pojazdów*.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie sposobu pobierania próbek lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej

Na podstawie art. 18 pkt 5 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Próbki lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej pobiera się zgodnie z wymaganiami określonymi w normach PN-EN ISO 3170 lub PN-EN ISO 3171:2002(U).

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 18 pkt 5 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa sposób pobierania próbek lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej. Przyjęty w projekcie sposób pobierania próbek ze zbiornika jest zgodny z zasadami określonymi w normie PN-EN ISO 3170 *Ciekłe przetwory naftowe – Ręczne pobieranie próbek*.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych ²⁾

Na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Metody badania jakości paliw ciekłych:

- 1) benzyn silnikowych stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, oznaczonych kodami CN 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 oraz 2710 11 59,
- 2) oleju napędowego stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, oznaczonego odpowiednio kodami CN 2710 19 41 i 2710 19 45

– w zakresie poszczególnych ich parametrów określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych (Dz. U. Nr 192, poz. 1970).

¹ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust.2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

² Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia:

- dyrektywy 98/70/WE z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 350 z 28.12.1998, z późn. zm.),
- dyrektywy 2000/71/WE z dnia 7 listopada 2000 r. w sprawie dostosowania do postępu technicznego metod pomiarowych ustanowionych w załącznikach I, II, III i IV do dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z przepisami art. 10 tej dyrektywy (Dz. Urz. WE L 287 z 14.11.2000).

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

METODY BADANIA JAKOŚCI PALIW CIEKŁYCH

- I. Metody badania jakości benzyn silnikowych stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, oznaczonych kodami CN 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 oraz 2710 11 59, zwanych dalej „benzynami silnikowymi”, w zakresie poszczególnych parametrów tych benzyn.
 1. Badawczą liczbę oktanową – RON określa się, stosując znormalizowany silnik badawczy i znormalizowane warunki pracy tego silnika, porównując charakterystyki stukowego spalania benzyny silnikowej z charakterystykami mieszanek podstawowych paliw wzorcowych o znanych liczbach oktanowych.
 - 1.1. Stopień sprężania i stosunek benzyny silnikowej do powietrza należy tak wyregulować, aby dały, dla badanej próbki, znormalizowaną intensywność stukania, mierzoną określonym elektronicznym miernikiem detonacji.
 - 1.2. Stosunek benzyny silnikowej do powietrza dla badanej próbki i każdej z mieszanek podstawowych paliw wzorcowych należy tak regulować, aby uzyskać maksymalną intensywność stukania dla badanej próbki i każdej z mieszanek podstawowych paliw wzorcowych.
 - 1.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania badawczej liczby oktanowej benzyny silnikowej określa norma PN-EN 25164.
 2. Motorową liczbę oktanową – MON określa się, stosując znormalizowany silnik badawczy i znormalizowane warunki pracy tego silnika, porównując charakterystyki stukowego spalania benzyny silnikowej z charakterystykami mieszanek podstawowych paliw wzorcowych o znanych liczbach oktanowych.

- 2.1. Stopień sprężania i stosunek benzyny silnikowej do powietrza należy tak wyregulować, aby dały, dla badanej próbki, znormalizowaną intensywność stukania, mierzoną określonym elektronicznym miernikiem detonacji.
- 2.2. Stosunek benzyny silnikowej do powietrza dla badanej próbki i każdej z mieszanek podstawowych paliw wzorcowych należy tak wyregulować, aby uzyskać maksymalną intensywność stukania dla badanej próbki i każdej z mieszanek podstawowych paliw wzorcowych.
- 2.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczytniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania motorowej liczby oktanowej benzyny silnikowej określa norma PN-EN 25163.
3. Prężność par (DVPE) oznacza się za pomocą metody prężności par nasyconych powietrzem (ASVP), polegającej na wstrzykiwaniu ochłodzonej, nasyconej powietrzem próbki, o znanej objętości, do próżniowej komory, w której ciśnienie nie przekracza 0,1 kPa lub do komory utworzonej przez ruchomy tłok umieszczony wewnątrz regulowanego termostatycznie bloku i przy zachowaniu wymaganego stosunku ilościowego par do cieczy.
 - 3.1. Otrzymana w wyniku czynności określonych w pkt 3 prężność całkowita w komorze jest równa co do wartości sumie prężności par badanej próbki oraz prężności nasycającego je powietrza. Prężność ta jest mierzona za pomocą czujnika ciśnienia i wskazań przyrządu. Równoważnik prężności par suchych (DVPE) oblicza się ze zmierzonej w ten sposób wartości ciśnienia ASVP.
 - 3.2. Rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, kalibrację i kontrolę aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody badawczej prężności par, a także sporządzenie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 13016-1.
4. Skład frakcyjny, oznacza się przy ciśnieniu atmosferycznym, stosując metodę polegającą na przydzieleniu próbki do jednej z pięciu grup (0, 1, 2, 3, 4) w zależności od jej składu i przewidywanych właściwości lotnych (lotności). Każda z tych grup ma określony zestaw aparatury, temperaturę kondensacji i zakres zmiennych.

- 4.1. Testowaną próbkę benzyny silnikowej, o objętości 100 ml, poddaje się destylacji w ściśle określonych warunkach, stosownie do wymagań dla grupy wymienionej w pkt 4, do której dana próbka została przydzielona, oraz prowadzi się systematyczne obserwacje wskazań termometru i objętości uzyskiwanego kondensatu.
- 4.2. Po wykonaniu czynności wymienionych w pkt 4.1 mierzy się objętość cieczy pozostałej w kolbie oraz zapisuje straty ilościowe w procesie destylacji.
- 4.3. Odczytane wskazania termometru koryguje się w zależności od ciśnienia atmosferycznego, a następnie na podstawie tych danych dokonuje się obliczeń, stosownie do rodzaju próbki i określonych wymagań.
- 4.4. Rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, kontrolę aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3405.
5. Zawartość węglowodorów typu:
 - 1) olefinowego;
 - 2) aromatycznego– oznacza się metodą polegającą na rozdzieleniu węglowodorów, zgodnie ze zdolnościami adsorpcyjnymi, na węglowodory aromatyczne, olefinowe i węglowodory nasycone, poprzez przeprowadzenie rozdzielenia w kolumnie adsorpcyjnej, wypełnionej aktywowanym żelazem krzemionkowym.
- 5.1. Z grupami węglowodorowymi rozdzielają się selektywne wskaźniki, które tworzą barwne strefy oddzielone granicami widzialnymi w świetle nadfioletowym.
- 5.2. Zawartość poszczególnych grup węglowodorów wyraża się jako ułamek objętościowy określony w procentach i obliczony na podstawie długości odpowiedniej strefy w kolumnie adsorpcyjnej.
- 5.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, odczynniki, sposób obliczenia i podawania wyników, a także precyzję metody określa norma PN-C-04100.

6. Zawartość benzenu oznacza się:
- 1) metodą spektrometrii w podczerwieni, polegającą na rejestrowaniu widma w podczerwieni w zakresie od 730 cm^{-1} do 630 cm^{-1} próbki rozcieńczonej cykloheksanem, a następnie pomiarze absorbancji przy 673 cm^{-1} i porównaniu z absorbancją wzorcowych roztworów benzenu, albo
 - 2) metodą chromatografii gazowej, polegającą na wydzieleniu frakcji zawierającej benzen na pierwszej kolumnie kapilarnej, a następnie oddzieleniu benzenu od innych związków frakcji na drugiej kolumnie kapilarnej i wykryciu go przez detektor płomieniowo-jonizacyjny.
- 6.1. W wyniku czynności wymienionych w pkt 6 ppkt 1 otrzymuje się zawartość benzenu w g/100 ml, którą przelicza się na ułamek objętościowy lub masowy. Uzyskany wynik określa się w procentach.
- 6.2. W przypadku oznaczania zawartości benzenu w sposób określony w pkt 6 ppkt 1, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 238.
- 6.3. W przypadku oznaczania zawartości benzenu w sposób określony w pkt 6 ppkt 2, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie protokołu z badania określa norma PN-EN 12177.
7. Zawartość tlenu oznacza się:
- 1) metodą chromatografii gazowej z zastosowaniem przełączania kolumn kapilarnych, polegającą na wyizolowaniu z próbki, na pierwszej kolumnie kapilarnej, związków organicznych zawierających tlen, rozdzieleniu tych związków w drugiej kolumnie kapilarnej i wykrywaniu ich indywidualnie przy użyciu detektora płomieniowo-jonizacyjnego, albo
 - 2) metodą chromatografii gazowej, polegającą na rozdzieleniu próbki na kolumnie kapilarnej, konwersji tlenowych związków organicznych do tlenku węgla, wodoru i węgla w termicznym reaktorze krakingowym, a następnie konwersji tlenku węgla do metanu, który wykrywa się detektorem płomieniowo-jonizacyjnym.

- 7.1. W przypadku oznaczania zawartości tlenu w sposób określony w pkt 7 ppkt 1, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 13132.
- 7.2. W przypadku oznaczania zawartości tlenu w sposób określony w pkt 7 ppkt 2, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyniku, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 1601.
8. Zawartość związków organicznych zawierających tlen:
- 1) metanol (powinien być dodany stabilizator);
 - 2) etanol (może wystąpić potrzeba dodania stabilizatora);
 - 3) alkohol izopropylowy;
 - 4) alkohol izobutyłowy;
 - 5) alkohol *tert*-butylowy;
 - 6) etery (z 5 lub więcej atomami węgla w cząsteczce);
 - 7) monoalkohole i etery o temperaturze końca destylacji nie wyższej niż temperatura końca destylacji określona w normie PN-EN 228
- oznacza się za pomocą metody chromatografii gazowej, określonej w pkt 8.1 albo w pkt 8.2.
- 8.1 Metoda chromatografii gazowej z zastosowaniem przełączania kolumn kapilarnych, polega na wyizolowaniu z próbki, na pierwszej kolumnie kapilarnej, związków organicznych zawierających tlen, rozdzieleniu tych związków w drugiej kolumnie kapilarnej i wykrywaniu ich indywidualnie przy użyciu detektora płomieniowo-jonizacyjnego.
- 8.2. Metoda chromatografii gazowej, polega na rozdzieleniu próbki na kolumnie kapilarnej, konwersji tlenowych związków organicznych do tlenku węgla, wodoru i węgla w termicznym reaktorze krakingowym, a następnie konwersji tlenku węgla do metanu, który wykrywa się detektorem płomieniowo-jonizacyjnym.
- 8.3. W przypadku oznaczania zawartości związków organicznych zawierających tlen w sposób określony w pkt 8 ppkt 1, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa

norma PN-EN 13132.

8.4. W przypadku oznaczania zawartości związków organicznych zawierających tlen w sposób określony w pkt 8 ppkt 2, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyniku, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 1601.

9. Zawartość siarki oznacza się:

- 1) w drodze spalania, metodą Wickbolda, polegającą na wprowadzeniu próbki analitycznej gazowej lub ciekłej do płomienia tlenowo-wodorowego w celu spalania przy zachowaniu znacznego nadmiaru tlenu. Próbki stałe lub o znacznej lepkości rozpuszcza się w mieszance typu eter naftowy/toluen i traktuje je jak badane próbki ciekłe. Dopuszcza się także spalenie próbek w płomieniu tlenu w łódce do spalań. Powstałe tlenki siarki poddaje się przemianie w kwas siarkowy podczas absorpcji w roztworze nadtlenu wodoru, a jony siarczanowe oznacza się metodą miareczkową, albo
- 2) metodą polegającą na umieszczeniu badanej próbki na drodze wiązki promieni emitowanej z niskoenergetycznego radioaktywnego źródła, w szczególności ^{55}Fe , a następnie dokonaniu pomiaru promieniowania rentgenowskiego emitowanego w wyniku pobudzenia. Sumę emitowanych sygnałów porównuje się z sumą sygnałów otrzymanych dla uprzednio kalibrowanych mieszanin wzorcowych, wyrażając stężenie siarki w % masowych, albo
- 3) metodą rentgenowskiej spektroskopii fluoroscencyjnej z dyspersją fali, polegającą na mieszaniu próbki analitycznej w danym stosunku masowym z roztworem zawierającym cyrkon, jako wzorzec wewnętrzny, a następnie na umieszczeniu w kuwecie i poddaniu jej ekspozycji pierwotnego promieniowania rentgenowskiego lampy rentgenowskiej.

- 9.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 9 ppkt 1, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wielkość próbki, wykonanie oznaczania, oznaczanie zaabsorbowanej siarki, badanie sprawdzające, podawanie wyniku, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań, określa norma PN-EN 24260.
- 9.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 9 ppkt 2, wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, odczynniki, sposób obliczenia i podawania wyników, a także precyzję metody określa norma PN ISO 8754.
- 9.3. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 9 ppkt 3 należy:
- 1) na podstawie mierzonych szybkości zliczeń promieniowania fluorescencyjnego S-K_α – o długości fali 0,5373 nm i Zr-L_{α1} – o długości fali 0,6070 nm, oraz szybkości zliczeń promieniowania tła dla długości fali 0,545 nm, obliczyć stosunek wartości netto tych szybkości zliczeń;
 - 2) zawartość siarki wyznaczyć z krzywej kalibracji uzyskanej z wzorcowych roztworów siarki.
- 9.4. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 9 ppkt 3, odczynniki i materiały, aparat do badań, roztwory kalibracyjne, kalibrację, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 14596.
10. Zawartość ołowiu oznacza się metodą atomowej spektrometrii absorpcyjnej, polegającą na rozcieńczeniu próbki propan-2-olem, zadaniu jodem i zassaniu do płomienia acetylenowo-powietrznego spektrometru do absorpcji atomowej, a następnie zmierzeniu absorbancji przy długości fali 217,0 nm i porównaniu z roztworami wzorcowymi, dla których zawartość ołowiu jest znana.
- 10.1. Odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 237.
11. Gęstość w temperaturze 15° oznacza się metodą określoną w normie EN ISO 3675 lub EN ISO 12185.

12. Okres indukcyjny oznacza się metodą określoną w normie EN ISE 7536.
13. Zawartość żywic obecnych oznacza się metoda określoną w normie EN ISO 6246.
14. Badanie działania korodującego na płytkach miedzi oznacza się metodą określoną w normie EN ISO 2160.
15. Wygląd oznacza się metodą wizualną.
16. Temperaturę końca destylacji oznacza się metoda określoną w normie prEN ISO 3405:1998.
17. Pozostałość po destylacji oznacza się metoda określoną w normie prEN ISO 3405:1998.

- II. Metody badania jakości oleju napędowego stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, oznaczonego odpowiednio kodami CN 2710 19 41 i 2710 19 45, zwanego dalej „olejem napędowym”, w zakresie poszczególnych parametrów tego oleju.
 - 1. Liczbę cetanową oznacza się metodą silnikową, polegającą na porównaniu charakterystyk spalania próbki oleju napędowego poddanej testowi w silniku badawczym:
 - 1) typu WAUKESH, albo
 - 2) typu BASF
 - w stosunku do charakterystyk wzorcowych mieszanek paliwowych o znanych liczbach cetanowych, w standardowych warunkach.
 - 1.1. W przypadku oznaczania liczby cetanowej z wykorzystaniem silnika badawczego typu WAUKESH, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, kalibrację, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzenie sprawozdania z badania, określa norma PN-EN ISO 5165.
 - 1.2. W przypadku oznaczania liczby cetanowej z wykorzystaniem silnika badawczego typu BASF, przyrządy, paliwa wzorcowe, przygotowanie przyrządów, wykonanie oznaczania, obliczanie wyniku oznaczania, precyzję metody, wynik końcowy oznaczania, określa norma PN-93/C-04030.
- 2. Gęstość oleju napędowego w temperaturze 15 °C, oznacza się:
 - 1) metodą oscylacyjną z U-rurką, polegającą na wprowadzeniu niewielkiej objętości (zwykle mniejszej niż 1 ml) badanej próbki do U-rurki o regulowanej temperaturze, pomiarze częstotliwości drgań i obliczeniu gęstości badanej próbki tego oleju z zastosowaniem stałej pomiarowej wyznaczonej przez pomiar częstotliwości drgań U-rurki wypełnionej materiałem odniesienia o znanej gęstości, albo

- 2) metodą z areometrem polegającą na doprowadzeniu badanej próbki oleju napędowego do określonej temperatury i przeniesieniu do cylindra areometru, doprowadzonego również do tej samej, w przybliżeniu, temperatury.
- 2.1. W przypadku oznaczania gęstości oleju napędowego w temperaturze 15 °C w sposób określony w pkt 2 ppkt 1, rodzaj aparatury, odczynniki, przygotowanie próbki i aparatury, kalibrację, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyniku, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań, określa norma PN-EN ISO 12185.
 - 2.2 W przypadku oznaczania gęstości oleju napędowego w temperaturze 15°C w sposób określony w pkt 2 ppkt 2 należy:
 - 1) odpowiedni do wymagań areometr, którego temperaturę uregulowano, zanurzyć w badanej próbce oleju napędowego i pozostawić do czasu ustabilizowania się. Po osiągnięciu stanu równowagi temperaturowej, odczytać wskazanie ze skali areometru, zanotować temperaturę badanej próbki oleju napędowego i przy użyciu standardowych tablic odczytać wynik pomiaru zredukowany do temperatury 15°C;
 - 2) jeżeli jest to konieczne, cylinder areometru i jego zawartość umieścić w wannie utrzymywanej w stałej temperaturze, aby uniknąć nadmiernych zmian temperatury w trakcie badania.
 - 2.3. W przypadku oznaczania gęstości oleju napędowego w temperaturze 15 °C w sposób określony w pkt 2 ppkt 2, rodzaj aparatury, przygotowanie próbki, kontrolę i przygotowanie aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania, określa norma PN-EN ISO 3675.
3. Temperaturę, do której destyluje 95 % (V/V) składu frakcyjnego, oznacza się przy ciśnieniu atmosferycznym metodą polegającą na przydzieleniu próbki oleju napędowego do jednej z pięciu grup (0, 1, 2, 3, 4) w zależności od jej składu i przewidywanych właściwości lotnych (lotności). Każda z tych grup ma określony zestaw aparatury, temperaturę kondensacji i zakres zmiennych.

- 3.1. Testowaną próbkę oleju napędowego o objętości 100 ml, poddaje się destylacji w ściśle określonych warunkach, stosownie do wymagań dla grupy określonej w pkt 3, do której dana próbka została przydzielona, oraz prowadzi się systematyczne obserwacje wskazań termometru i objętości uzyskiwanego kondensatu.
- 3.2. Po wykonaniu czynności wymienionych w pkt 3.1 mierzy się objętość cieczy pozostałej w kolbie oraz zapisuje straty ilościowe w procesie destylacji.
- 3.3. Odczytane wskazania termometru koryguje się w zależności od ciśnienia atmosferycznego, a następnie w oparciu o te dane dokonuje się obliczeń, stosownie do rodzaju próbki i określonych wymagań.
- 3.4. Rodzaj aparatury, przygotowanie próbki i aparatury, kontrolę aparatury, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3405.
4. Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych oznacza się metodą chromatografii ciekowej z pomiarem współczynnika refrakcji, polegającą na rozpuszczeniu próbki oleju napędowego o znanej masie z fazą ruchomą (heptan) i wtryskiwaniu określonej objętości tego roztworu do chromatografu ciekowego, o wysokiej sprawności, wyposażonego w kolumnę biegunową.
 - 4.1. Kolumna biegunowa posiada małe powinowactwo z węglowodorami niearomatycznymi. W wyniku wyselekcjonowania, węglowodory aromatyczne są odizolowane od węglowodorów niearomatycznych w zależności od struktury ich budowy. Kolumna biegunowa jest połączona z detektorem współczynnika załamania, wykrywającym składniki wmywane z tej kolumny.
 - 4.2. Sygnał elektroniczny z detektora jest stale monitorowany przez procesor danych. Amplitudę sygnałów pochodzących z węglowodorów aromatycznych, znajdujących się w próbce oleju napędowego porównuje się ze zmierzonymi uprzednio amplitudami sygnałów dla wzorców kalibracji, w celu obliczenia procentowego udziału masowego węglowodorów monoaromatycznych, dwu- i trójaromatycznych w tej próbce.

- 4.3. Sumę udziałów masowych węglowodorów dwu- i trój-, i więcej aromatycznych przyjmuje się jako udział wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w próbce oleju napędowego, a sumę udziałów masowych węglowodorów mono-, dwu- i trójaromatycznych przyjmuje się jako udział masowy węglowodorów aromatycznych w tej próbce.
- 4.4. Odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, przygotowanie aparatury, kalibrację, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN 12916.
5. Zawartość siarki oznacza się:
- 1) w drodze spalania, metodą Wickbolda, polegającą na wprowadzeniu próbki analitycznej gazowej lub ciekłej do płomienia tlenowo-wodorowego w celu spalania przy zachowaniu znacznego nadmiaru tlenu. Próbki stałe lub o znacznej lepkości rozpuszcza się w mieszance typu eter naftowy/toluen i traktuje je jak badane próbki ciekłe. Dopuszcza się także spalenie próbek w płomieniu tlenu w łódce do spalań. Powstałe tlenki siarki poddaje się przemianie w kwas siarkowy podczas absorpcji w roztworze nadtlenu wodoru, a jony siarczanowe oznacza się metodą miareczkową, albo
 - 2) metodą polegającą na umieszczeniu badanej próbki na drodze wiązki promieni emitowanej z niskoenergetycznego radioaktywnego źródła, w szczególności ^{55}Fe , a następnie dokonaniu pomiaru promieniowania rentgenowskiego emitowanego w wyniku pobudzenia. Sumę emitowanych sygnałów porównuje się z sumą sygnałów otrzymanych dla uprzednio kalibrowanych mieszanin wzorcowych wyrażając stężenie siarki w % masowych, albo
 - 3) metodą rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali, polegającą na mieszaniu próbki analitycznej w danym stosunku masowym z roztworem zawierającym cyrkon, jako wzorzec wewnętrzny, a następnie na umieszczeniu w kuwecie i poddaniu jej ekspozycji pierwotnego promieniowania rentgenowskiego lampy rentgenowskiej.
- 5.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 1, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wielkość próbki, wykonanie

- oznaczania, oznaczanie zaabsorbowanej siarki, badanie sprawdzające, podawanie wyniku, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 24260.
- 5.2. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 2, wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, odczynniki, sposób obliczenia i podawania wyników, a także precyzję metody określa norma PN ISO 8754.
- 5.3. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 3 należy:
- 1) na podstawie mierzonych szybkości zliczeń promieniowania fluorescencyjnego S- K_{α} – o długości fali 0,5373 nm i Zr- $L_{\alpha 1}$ – o długości fali 0,6070 nm, oraz szybkości zliczeń promieniowania tła dla długości fali 0,545 nm, obliczyć stosunek wartości netto tych szybkości zliczeń;
 - 2) zawartość siarki wyznaczyć z krzywej kalibracji uzyskanej z wzorcowych roztworów siarki.
- 5.4 W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 5 ppkt 3 odczynniki i materiały, aparat do badań, roztwory kalibracyjne, kalibrację, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 14596.
5. Indeks cetanowy oznacza się metodą określoną w normie EN ISO 4264.
6. Temperaturę zapłonu oznacza się metodą określoną w normie EN 22719.
7. Pozostałość po koksowaniu oznacza się metodą określoną w normie EN ISO 10370.
8. Pozostałość po spopieleniu oznacza się metodą określoną w normie EN ISO 6245.
9. Zawartość wody oznacza się metodą określoną w normie prEN ISO 12937:1996.
10. Zawartość zanieczyszczeń oznacza się metodą określoną w normie EN 12662.
11. Badanie działania korodującego na miedź oznacza się metodą określoną w normie EN ISO 2160.

12. Odporność na utlenianie oznacza się metoda określoną w normie EN ISO 12205.
 13. Smarność oznacza się metodą określoną w normie ISO 12156-1.
 14. Lepkość w temperaturze 40° oznacza się metodą określoną w normie EN ISO 3140.
 15. Estry metylowe kwasów tłuszczowych oznacza się metodą określoną w normie PN-EN 14103.
 16. Temperaturę zablokowania zimnego filtra oznacza się metoda określoną w normie EN 116.
- III. Procedurę postępowania w sprawach dotyczących precyzji metody badania oraz interpretacji wyników badań, określa norma PN-EN ISO 4259.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 25 pkt 1 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa metody badania jakości benzyn silnikowych oraz oleju napędowego. Przedmiotowy projekt określa wymagania w zakresie procedury oznaczania, rodzaju aparatury, stosowanych odczynników, sposobu obliczania oraz podawania wyników a także precyzję metody badawczej w odniesieniu do poszczególnych parametrów jakościowych tych paliw.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹**

z dnia

w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych ²⁾

Na podstawie art. 25 pkt 2 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Metody badania jakości biopaliw ciekłych:

- 1) estrów stanowiących samoistne paliwo stosowane w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym przystosowane do spalania tego biopaliwa ciekłego,
- 2) oleju napędowego zawierającego 20% estrów, stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym przystosowane do spalania tego biopaliwa ciekłego

- określa załącznik do rozporządzenia.

¹ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

² Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia:

- dyrektywy 98/70/WE z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 350 z 28.12.1998, z późn. zm.),
- dyrektywy 2000/71/WE z dnia 7 listopada 2000 r. w sprawie dostosowania do postępu technicznego metod pomiarowych ustanowionych w załącznikach I, II, III i IV do dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z przepisami art. 10 tej dyrektywy (Dz. Urz. WE L 287 z 14.11.2000).

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

METODY BADANIA JAKOŚCI BIOPALIW CIEKŁYCH

- I. Metody badania estrów stanowiących samoistne paliwo:
 1. Zawartość estrów metylowych wyższych kwasów tłuszczowych określa się z wykorzystaniem metody chromatografii gazowej.
 - 1.1. Metoda chromatografii gazowej polega na rozdzieleniu mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej.
 - 1.2. Analiza ilościowa w metodzie chromatografii gazowej oparta jest na metodzie wzorca wewnętrznego.
 - 1.3. Detekcja dokonuje się detektorem płomieniowo-jonizacyjnym.
 - 1.4. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania zawartości estrów metylowych wyższych kwasów tłuszczowych określa norma PN-EN 14103.
 2. Gęstość w temperaturze 15 °C określa się z wykorzystaniem jednej z dwóch metod: metody oscylacyjnej z U-rurką lub metody z areometrem.
 - 2.1. Metoda oscylacyjna z U-rurką.
 - 2.1.1. Metoda oscylacyjna z U-rurką polega na wprowadzeniu niewielkiej objętości badanej próbki (zwykle mniejszej niż 1 ml) do U-rurki o regulowanej temperaturze, pomiarze częstotliwości drgań i obliczeniu gęstości badanej próbki z zastosowaniem stałej pomiarowej, wyznaczonej przez pomiar częstotliwość drgań U-rurki, wypełnionej materiałem odniesienia o znanej gęstości.
 - 2.1.2. Aparaturę, odczynniki, sposób pobierania próbek i ich przygotowanie oraz przygotowanie aparatury, kalibrację, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyniku, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN ISO 12185.
 - 2.2. Metoda z areometrem.
 - 2.2.1. Metoda z areometrem polega na zanurzeniu areometru w badanej próbce o określonej temperaturze, znajdującej się w cylindrze. Po wyrównaniu się temperatury dokonuje się odczytu na skali areometru i zapisuje temperaturę próbki, a następnie odczyt ze skali przelicza się na wartość w temperaturze 15 °C.

- 2.2.2. Przygotowanie próbki, kontrolę aparatury i jej przygotowanie, wykonanie oznaczania, obliczenia, przeliczanie wyników, podawanie wyników, a także precyzję metody oraz sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3675.
3. Lepkość kinematyczną w temperaturze 40 °C określa się z wykorzystaniem metody polegającej na pomiarze czasu przepływu stałej objętości badanej cieczy pod wpływem sił grawitacyjnych przez kapilarę wzorcowanego lepkościomierza, w powtarzalnych warunkach, w znanej i ściśle kontrolowanej temperaturze.
- 3.1. Lepkość kinematyczną oblicza się, mnożąc zmierzony czas przepływu stałej objętości cieczy przez stałą kalibracji lepkościomierza.
- 3.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN ISO 3104.
- 3.3. Precyzję metody badania lepkości kinematycznej w temperaturze 40 °C określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
4. Temperaturę zapłonu określa się z wykorzystaniem szybkiej metody równowagowej w tyglu zamkniętym.
- 4.1. Szybka metoda równowagowa w tyglu zamkniętym polega na podgrzaniu próbki w znormalizowanym aparacie. Próbę zapłonu przeprowadza się wówczas, gdy porcja próbki przeznaczona do oznaczania była utrzymywana w warunkach równowagi przez 60 sekund w temperaturze około 3 °C poniżej przewidywanej temperatury zapłonu. Próbę powtarza się w różnych temperaturach - do chwili, gdy zostanie zaobserwowany zapłon w temperaturze nie wyższej niż 1 °C w porównaniu do temperatury, w której zapłonu nie zaobserwowano.
- 4.2. Do badania należy użyć 2 ml badanego produktu i zastosować aparat pomiarowy wyposażony w urządzenie rejestrujące temperaturę.
- 4.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawania wyników, a także precyzję badania temperatury zapłonu szybką metodą równowagową w tyglu zamkniętym określa norma PN-EN ISO 3679.

5. Zawartość siarki określa się z wykorzystaniem jednej z dwóch metod: metody fluorescencyjnej UV lub metody rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali.
 - 5.1. Metoda fluorescencyjna UV.
 - 5.1.1. Metoda fluorescencyjna UV polega na wykorzystaniu zjawiska fluorescencji ditlenku siarki, powstałego wskutek spalania badanej próbki w określonych warunkach, naświetlonego promieniowaniem ultrafioletowym.
 - 5.1.2. Intensywność promieniowania ultrafioletowego jest miarą zawartości siarki w badanej próbce.
 - 5.1.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN ISO 20846.
 - 5.1.4. Precyzję badania zawartości siarki metodą fluorescencyjną UV określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
 - 5.2. Metoda rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali.
 - 5.2.1. Metoda rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali polega na poddaniu badanej próbki, znajdującej się w kuwecie pomiarowej, ekspozycji pierwotnego promieniowania pochodzącego z lampy rentgenowskiej. Mierzy się szybkości zliczeń rentgenowskiego promieniowania fluorescencyjnego linii S-K α oraz promieniowania tła.
 - 5.2.2. W metodzie rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali zawartość siarki w próbce jest wyznaczana na podstawie krzywej wzorcowania, właściwej dla odpowiedniego zakresu pomiarowego.
 - 5.2.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN ISO 20884.
 - 5.2.4. Precyzję badania zawartości siarki metodą rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
6. Pozostałość po koksowaniu (z 10% pozostałości destylacyjnej) określa się z wykorzystaniem wagowej metody mikro.
 - 6.1. Metoda mikro jest stosowana do określenia całkowitej pozostałości po koksowaniu, powstałej z 10% pozostałości destylacyjnej, próbki oddestylowanej pod obniżonym ciśnieniem rzędu 1,33 hPa (1 mm Hg) z

wykorzystaniem aparatury odpowiedniej do prowadzenia destylacji pod obniżonym ciśnieniem.

- 6.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję badania określa norma PN-EN ISO 10370.
7. Liczbę cetanową określa się z wykorzystaniem metody silnikowej polegającej na porównaniu charakterystyk spalania próbki oleju napędowego poddanej testowi w silniku badawczym w stosunku do wzorcowych charakterystyk mieszanek paliwowych o znanej liczbie cetanowej, w standardowych warunkach.
 - 7.1. Odczynniki i materiały, rodzaje aparatury, próbki i przygotowanie próbek, przygotowanie aparatury, wzorcowanie, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników oraz sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 5165.
 - 7.2. Precyzję badania liczby cetanowej metodą silnikową określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
8. Zawartość popiołu siarczanowego określa się z wykorzystaniem metody wagowej.
 - 8.1. Metoda wagowa polega na obliczeniu, wyrażonego w procentach masowych, udziału popiołu siarczanowego uzyskanego przez spalenie badanej próbki.
 - 8.2. W metodzie wagowej spala się określoną ilość badanej próbki do chwili, gdy pozostanie tylko popiół i węgiel. Następnie chłodzi się pozostałość i ponownie poddaje działaniu kwasu siarkowego oraz ponownie praży w temperaturze 775 °C, aż zakończy się utlenianie węgla, następnie chłodzi i ponownie poddaje działaniu kwasu siarkowego i prażeniu - do uzyskania stałej masy.
 - 8.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-ISO 3987.
 - 8.4. Precyzję badania zawartości popiołu siarczanowego metodą wagową określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
9. Zawartość wody określa się z wykorzystaniem metody miareczkowania kulometrycznego.

- 9.1. Metoda miareczkowania kulometrycznego polega na wstrzyknięciu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu kulometrycznego Karla Fischera, w którym jod wydziela się kulometrycznie na anodzie. W chwili, gdy cała woda zostanie zmiareczkowana, nadmiar jodu jest wykrywany przez detektor punktu końcowego miareczkowania.
- 9.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania zawartości wody określa norma PN-EN ISO 12937.
10. Zawartość zanieczyszczeń stałych określa się z wykorzystaniem metody polegającej na oznaczeniu udziału masy zanieczyszczeń odfiltrowanych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.
- 10.1. W metodzie, o której mowa w pkt 10, określoną ilość wstępnie przygotowanej próbki estrów metylowych wyższych kwasów tłuszczowych sączy się w standardowych warunkach ciśnienia i temperatury oraz oznacza wagowo udział masy zanieczyszczeń pozostałych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.
- 10.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN 12662.
- 10.3. Precyzję metody badania zawartości zanieczyszczeń stałych określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
11. Działanie korodujące na miedzi określa się porównawczo w stosunku do znormalizowanych wzorców korozji.
- 11.1. Wymienione w pkt 11 działanie polega na zanurzeniu płytki miedzianej w próbce produktu o określonej objętości, a następnie ogrzewaniu przez 3 godziny w temperaturze 50 °C. Po zakończeniu ogrzewania, płytkę miedzianą wyjmuje się, przemywa i ocenia jej barwę, porównując z wzorcami korozji.
- 11.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, oraz podawanie wyników metody badania działania korodującego na miedzi określa norma PN-EN ISO 2160.
12. Stabilność oksydacyjną w temperaturze 110 °C określa się na podstawie metody z zastosowaniem pomiaru przewodnictwa wody.

- 12.1. Metoda, o której mowa w pkt 12, polega na przepuszczaniu strumienia powietrza przez badaną próbkę, utrzymywaną w temperaturze 110 °C. Powstające lotne produkty jej utleniania wprowadza się do naczynia z wodą destylowaną i oznacza zmiany przewodnictwa wody w wyniku dysocjacji absorbowanych przez wodę lotnych produktów utleniania.
- 12.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania określa norma PN-EN 14112.
13. Liczbę kwasową określa się z zastosowaniem metody miareczkowej.
- 13.1. Metoda miareczkowa polega na rozpuszczeniu próbki analitycznej w mieszaninie rozpuszczalników i miareczkowaniu rozcieńczonym roztworem wodorotlenku potasu, przy zastosowaniu fenoloftaleiny jako wskaźnika.
- 13.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania liczby kwasowej określa norma PN-EN 14104.
14. Liczbę jodową określa się z zastosowaniem metody miareczkowej.
- 14.1. Metoda miareczkowa polega na rozpuszczeniu próbki analitycznej w mieszaninie rozpuszczalników, dodaniu odczynnika Wijsa, a następnie, po określonym czasie, dodaniu do próbki jodku potasu i wody oraz miareczkowaniu uwolnionego jodu mianowanym roztworem tiosiarczanu sodu.
- 14.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania liczby jodowej określa norma PN-EN 14111.
15. Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego określa się z wykorzystaniem metody chromatografii gazowej.
- 15.1. Metoda chromatografii gazowej polega na rozdzieleniu mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej.
- 15.2. Analiza ilościowa oparta jest na metodzie wzorca wewnętrznego.
- 15.3. Detekcja dokonuje się detektorem płomieniowo-jonizacyjnym.
- 15.4. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania określa norma PN-EN 14103.

16. Zawartość alkoholu metylowego określa się z wykorzystaniem metody chromatografii gazowej.
 - 16.1. Metoda chromatografii gazowej polega na hermetycznym ogrzewaniu badanej próbki estrów do temperatury 80 °C, co umożliwia desorpcję zawartego w niej metanolu do fazy gazowej. Po osiągnięciu stanu równowagi, określoną ilość fazy gazowej analizuje się chromatograficznie z zastosowaniem detektora płomieniowo-jonizacyjnego.
 - 16.2. Zawartość alkoholu metylowego określa się w odniesieniu do wzorca wewnętrznego.
 - 16.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody określa norma PN-EN 14110.
17. Zawartość monoacylogliceroli, diacylogliceroli, triacylogliceroli, glicerolu wolnego i całkowitego określa się z wykorzystaniem metody chromatografii gazowej.
 - 17.1. Metoda chromatografii gazowej polega na przeprowadzeniu w pochodne silanowe glicerolu wolnego oraz monoacylogliceroli i diacylogliceroli, które analizuje się jednocześnie z triacyloglicerolami na chromatografie wyposażonym w detektor płomieniowo-jonizacyjny.
 - 17.2. Analizę ilościową składników wykonuje się metodą wzorca wewnętrznego, a całkowitą (ogólną) zawartość glicerolu oblicza się na podstawie uzyskanych wyników.
 - 17.3. Wykonanie oznaczenia, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawania wyników, a także precyzję metody badania zawartości monoacylogliceroli, diacylogliceroli, triacylogliceroli oraz glicerolu wolnego i całkowitego określa norma PN-EN 14105.
18. Zawartość wolnego glicerolu określa się z wykorzystaniem jednej z dwóch metod chromatografii gazowej.
 - 18.1. Pierwsza z metod polega na oznaczaniu glicerolu wolnego, bez przeprowadzania go w pochodne silanowe, po uprzednim wyekstrahowaniu glicerolu mieszaniną alkoholu etylowego, wody i heksanu w obecności wzorca wewnętrznego, na chromatografie gazowym wyposażonym w detektor płomieniowo-jonizacyjny.

- 18.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję badania zawartości wolnego glicerolu pierwszą z metod chromatografii gazowej określa norma PN-EN 14106.
- 18.3. Druga z metod polega na przeprowadzeniu w pochodne silanowe glicerolu wolnego oraz monoacylogliceroli i diacylogliceroli, które analizuje się jednocześnie z triacyloglicerolami na chromatografie wyposażonym w detektor płomieniowo-jonizacyjny.
- 18.4. W drugiej z metod chromatografii gazowej analizę ilościową składników wykonuje się w oparciu o metodę wzorca wewnętrznego, a całkowitą (ogólną) zawartość glicerolu oblicza się na podstawie uzyskanych wyników.
- 18.5. Wykonanie oznaczenia, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawania wyników, a także precyzję badania zawartości glicerolu wolnego drugą z metod chromatografii gazowej określa norma PN-EN 14105.
19. Zawartość metali grupy I (Na i K) określa się z wykorzystaniem atomowej spektrometrii absorpcyjnej.
- 19.1. Metoda badania zawartości sodu (Na).
- 19.1.1. Metoda badania zawartości sodu polega na pomiarze absorpcji promieniowania przez atomy sodu (powstające w płomieniu atomowego spektrometru absorpcyjnego) przy długości fali 589 nm.
- 19.1.2. Kalibrację oznaczenia przeprowadza się z wykorzystaniem soli metaloorganicznej sodu rozpuszczonej w mieszaninie ksyłenu i oleju.
- 19.1.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN 14108.
- 19.2. Metoda badania zawartości potasu (K).
- 19.2.1. Metoda badania zawartości potasu polega na pomiarze absorpcji promieniowania przez atomy potasu (powstające w płomieniu atomowego spektrometru absorpcyjnego) przy długości fali 766,5 nm.
- 19.2.2. Kalibrację oznaczenia przeprowadza się z wykorzystaniem soli metaloorganicznej potasu rozpuszczonej w mieszaninie ksyłenu i oleju.

- 19.2.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN 14109.
- 19.3. Precyzję metody badania sumy zawartości metali grupy I (Na i K) określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
20. Zawartość metali grupy II (Ca+Mg) określa się z wykorzystaniem metody plazmowej spektrometrii emisyjnej.
- 20.1. Metoda plazmowej spektrometrii emisyjnej polega na tym, że badaną próbkę estrów, po zważeniu i rozcieńczeniu frakcją naftową, wprowadza się do palnika spektrometru emisyjnego z plazmą wzbudzoną indukcyjnie.
- 20.2. Zawartość pierwiastków: wapnia i magnezu określa się przez porównanie intensywności emisji atomowej wzorca i próbki przy określonych długościach fal odpowiednio: Ca - 393,366 nm i Mg - 279,553 nm.
- 20.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania zawartości pierwiastków: wapnia i magnezu określa norma PN-EN 14538.
21. Zawartość fosforu określa się z wykorzystaniem metody plazmowej spektrometrii emisyjnej.
- 21.1. Metoda plazmowej spektrometrii emisyjnej polega na zważeniu badanej próbki estrów, a następnie jej rozcieńczeniu ksylenem, naftą lub odaromatyzowaną benzyną ciężką. Roztwory badanych estrów, wzorców i ślepej próby wprowadza się do palnika spektrometru emisyjnego z plazmą sprzężoną indukcyjnie.
- 21.2. Zawartość fosforu oznacza się przez porównanie intensywności emisji atomowej wzorca i próbki przy długościach fal 213,618 lub 178,287 nm.
- 21.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania zawartości fosforu określa norma PN-EN 14107.

II. Metody badania oleju napędowego zawierającego 20% estrów

1. Zawartość estrów metylowych wyższych kwasów tłuszczowych określa się z wykorzystaniem metody chromatografii gazowej.
 - 1.1. Metoda chromatografii gazowej polega na rozdzieleniu mieszaniny na poszczególne składniki w fazie gazowej.
 - 1.2. Analiza ilościowa w metodzie chromatografii gazowej oparta jest na metodzie wzorca wewnętrznego.
 - 1.3. Detekcję dokonuje się detektorem płomieniowo-jonizacyjnym.
 - 1.4. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania zawartości estrów metylowych wyższych kwasów tłuszczowych określa norma PN-EN 14103.
2. Gęstość w temperaturze 15 °C określa się z wykorzystaniem jednej z dwóch metod: metody oscylacyjnej z U-rurką lub metody z areometrem.
 - 2.1. Metoda oscylacyjna z U-rurką.
 - 2.1.1. Metoda oscylacyjna z U-rurką polega na wprowadzeniu niewielkiej objętości badanej próbki (zwykle mniejszej niż 1 ml) do U-rurki o regulowanej temperaturze, pomiarze częstotliwości drgań i obliczeniu gęstości badanej próbki z zastosowaniem stałej pomiarowej, wyznaczonej przez pomiar częstotliwość drgań U-rurki, wypełnionej materiałem odniesienia o znanej gęstości.
 - 2.1.2. Aparaturę, odczynniki, sposób pobierania próbek i ich przygotowanie oraz przygotowanie aparatury, kalibrację, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyniku, precyzję metody, a także sporządzenie sprawozdania z badań określa norma PN-EN ISO 12185.
 - 2.2. Metoda z areometrem.
 - 2.2.1. Metoda z areometrem polega na zanurzeniu areometru w badanej próbce o określonej temperaturze, znajdującej się w cylindrze. Po wyrównaniu się temperatury dokonuje się odczytu na skali areometru i zapisuje temperaturę próbki, a następnie odczyt ze skali przelicza się na wartość w temperaturze 15 °C.
 - 2.2.2. Przygotowanie próbki, kontrolę aparatury i jej przygotowanie, wykonanie oznaczania, obliczenia, przeliczanie wyników, podawanie wyników, a

także precyzję metody oraz sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 3675.

3. Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych oznacza się metodą określoną w normie PN-EN 12916.
4. Lepkość kinematyczną w temperaturze 40 °C określa się z wykorzystaniem metody polegającej na pomiarze czasu przepływu stałej objętości badanej cieczy pod wpływem sił grawitacyjnych przez kapilarę wzorcowanego lepkościomierza, w powtarzalnych warunkach, w znanej i ściśle kontrolowanej temperaturze.
 - 4.1. Lepkość kinematyczną oblicza się, mnożąc zmierzony czas przepływu stałej objętości cieczy przez stałą kalibracji lepkościomierza.
 - 4.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN ISO 3104.
 - 4.3. Precyzję metody badania lepkości kinematycznej w temperaturze 40 °C określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
5. Temperaturę zapłonu określa się z wykorzystaniem szybkiej metody równowagowej w tyglu zamkniętym.
 - 5.1. Szybka metoda równowagowa w tyglu zamkniętym polega na podgrzaniu próbki w znormalizowanym aparacie. Próbę zapłonu przeprowadza się wówczas, gdy porcja próbki przeznaczona do oznaczania była utrzymywana w warunkach równowagi przez 60 sekund w temperaturze około 3 °C poniżej przewidywanej temperatury zapłonu. Próbę powtarza się w różnych temperaturach - do chwili, gdy zostanie zaobserwowany zapłon w temperaturze nie wyższej niż 1 °C w porównaniu do temperatury, w której zapłonu nie zaobserwowano.
 - 5.2. Do badania należy użyć 2 ml badanego produktu i zastosować aparat pomiarowy wyposażony w urządzenie rejestrujące temperaturę.
 - 5.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawania wyników, a także precyzję badania temperatury zapłonu szybką metodą równowagową w tyglu zamkniętym określa norma PN-EN ISO 3679.

6. Zawartość siarki określa się z wykorzystaniem jednej z dwóch metod: metody fluorescencyjnej UV lub metody rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali.
 - 6.1. Metoda fluorescencyjna UV.
 - 6.1.1. Metoda fluorescencyjna UV polega na wykorzystaniu zjawiska fluorescencji ditlenku siarki, powstałego wskutek spalenia badanej próbki w określonych warunkach, naświetlonego promieniowaniem ultrafioletowym.
 - 6.1.2. Intensywność promieniowania ultrafioletowego jest miarą zawartości siarki w badanej próbce.
 - 6.1.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN ISO 20846.
 - 6.1.4. Precyzję badania zawartości siarki metodą fluorescencyjną UV określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
 - 6.2. Metoda rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali.
 - 6.2.1. Metoda rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali polega na poddaniu badanej próbki, znajdującej się w kuwecie pomiarowej, ekspozycji pierwotnego promieniowania pochodzącego z lampy rentgenowskiej. Mierzy się szybkości zliczeń rentgenowskiego promieniowania fluorescencyjnego linii S-K α oraz promieniowania tła.
 - 6.2.2. W metodzie rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali zawartość siarki w próbce jest wyznaczana na podstawie krzywej wzorcowania, właściwej dla odpowiedniego zakresu pomiarowego.
 - 6.2.3. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN ISO 20884.
 - 6.2.4. Precyzję badania zawartości siarki metodą rentgenowskiej spektroskopii fluorescencyjnej z dyspersją fali określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
7. Pozostałość po koksowaniu (z 10 % pozostałości destylacyjnej) określa się z wykorzystaniem wagowej metody mikro.
 - 7.1. Metoda mikro jest stosowana do określenia całkowitej pozostałości po koksowaniu, powstałej z 10 % pozostałości destylacyjnej, próbki oddestylowanej pod obniżonym ciśnieniem rzędu 1,33 hPa (1 mm Hg) z

wykorzystaniem aparatury odpowiedniej do prowadzenia destylacji pod obniżonym ciśnieniem.

- 7.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję badania określa norma PN-EN ISO 10370.
8. Pozostałość po spopieleniu oznacza się metoda określoną w normie EN ISO 6245.
9. Liczbę cetanową określa się z wykorzystaniem metody silnikowej polegającej na porównaniu charakterystyk spalania próbki oleju napędowego poddanej testowi w silniku badawczym w stosunku do wzorcowych charakterystyk mieszanek paliwowych o znanej liczbie cetanowej, w standardowych warunkach.
 - 9.1. Odczynniki i materiały, rodzaje aparatury, próbki i przygotowanie próbek, przygotowanie aparatury, wzorcowanie, wykonanie oznaczania, sposób obliczenia i podawania wyników oraz sporządzanie sprawozdania z badania określa norma PN-EN ISO 5165.
 - 9.2. Precyzję badania liczby cetanowej metodą silnikową określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.
10. Indeks cetanowy określa się metoda oznaczoną w normie EN ISO 4264.
11. Zawartość wody określa się z wykorzystaniem metody miareczkowania kulometrycznego.
 - 11.1. Metoda miareczkowania kulometrycznego polega na wstrzyknięciu zważonej próbki do naczynia do miareczkowania aparatu kulometrycznego Karla Fischera, w którym jod wydziela się kulometrycznie na anodzie. W chwili, gdy cała woda zostanie zmiareczkowana, nadmiar jodu jest wykrywany przez detektor punktu końcowego miareczkowania.
 - 11.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania zawartości wody określa norma PN-EN ISO 12937.
12. Zawartość zanieczyszczeń stałych określa się z wykorzystaniem metody polegającej na oznaczeniu udziału masy zanieczyszczeń odfiltrowanych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.
 - 12.1. W metodzie, o której mowa w pkt 10, określoną ilość wstępnie przygotowanej próbki estrów metylowych wyższych kwasów tłuszczowych

sący się w standardowych warunkach ciśnienia i temperatury oraz oznacza wagowo udział masy zanieczyszczeń pozostałych na sączku w odniesieniu do całkowitej masy próbki.

12.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN 12662.

12.3. Precyzję metody badania zawartości zanieczyszczeń stałych określa załącznik A (normatywny) normy PN-EN 14214.

13. Działanie korodujące na miedzi określa się porównawczo w stosunku do znormalizowanych wzorców korozji.

13.1. Wymienione w pkt 11 działanie polega na zanurzeniu płytki miedzianej w próbce produktu o określonej objętości, a następnie ogrzewaniu przez 3 godziny w temperaturze 50 °C. Po zakończeniu ogrzewania, płytkę miedzianą wyjmuje się, przemywa i ocenia jej barwę, porównując z wzorcami korozji.

13.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, oraz podawanie wyników metody badania działania korodującego na miedzi określa norma PN-EN ISO 2160.

13.3. Odporność na utlenianie określa się metodą oznaczoną w normie EN ISO 12205.

14. Wygląd zewnętrzny określa się wzrokowo.

15. Liczbę kwasową określa się z zastosowaniem metody miareczkowej.

15.1. Metoda miareczkowa polega na rozpuszczeniu próbki analitycznej w mieszaninie rozpuszczalników i miareczkowaniu rozcieńczonym roztworem wodorotlenku potasu, przy zastosowaniu fenoloftaleiny jako wskaźnika.

15.2. Wykonanie oznaczania, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników, a także precyzję metody badania liczby kwasowej określa norma PN-EN 14104.

16. Smarność określa się metodą określoną w normie ISO 12156-1.

17. Skład frakcyjny określa się metodą oznaczoną w normie PN-EN ISO 3405.

18. Temperaturę zablokowania zimnego filtra określa się metodą oznaczoną w normie EN 116.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie metod badania jakości biopaliw ciekłych

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 25 pkt 2 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa metody badania jakości estrów stanowiących samoistne paliwo oraz oleju napędowego zawierającego 20% estrów, stosowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych a także maszynach nieporuszających się po drogach. Przedmiotowy projekt określa wymagania w zakresie procedury oznaczania, rodzaju aparatury, stosowanych odczynników , sposobu obliczania oraz podawania wyników a także precyzję metody badawczej w odniesieniu do poszczególnych parametrów jakościowych tych paliw.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie metod badania jakości gazu skroplonego (LPG)

Na podstawie art. 25 pkt 3 ustawy z dnia. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Metody badań jakości gazu skroplonego (LPG) określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust.2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

METODY BADANIA JAKOŚCI GAZU SKROPLONEGO (LPG)

1. Liczbę oktanową motorową – MON określa się, stosując metodę chromatografii gazowej. Liczba oktanowa motorowa obliczana jest na podstawie cząstkowych oktanowych współczynników składników gazu i ich stężeń oznaczonych na podstawie analizy.
 - 1.1. Wykonanie oznaczenia, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-EN 589.
2. Całkowitą zawartość dienów określa się stosując metodę chromatografii gazowej.
 - 2.1. Metoda polega na fizycznym rozdzieleniu składników z wykorzystaniem chromatografii gazowej.
 - 2.2. Wykonanie oznaczenia, rodzaj aparatury, jej kalibrację, przygotowanie aparatury i próbki, stosowane odczynniki, precyzję badania, sposób obliczenia oraz podawanie wyników określa norma PN-ISO 7941.
3. Zawartość siarkowodoru określa się stosując metodę z octanem ołowiu (II).
 - 3.1 Metoda polega na wykrywaniu siarkowodoru w skroplonym gazie węglowodorowym.
 - 3.2 Wykonanie oznaczenia, rodzaj aparatury, przygotowanie aparatury i próbki, stosowane odczynniki, procedurę badania, sposób obliczenia oraz sprawozdanie z badań wyników określa norma PN-EN ISO 8819.
4. Całkowita zawartość siarki określa się w drodze spalania, metodą Wickbolda, polegającą na wprowadzeniu próbki analitycznej gazowej lub ciekłej do płomienia tlenowo-wodorowego w celu spalania przy zachowaniu znacznego nadmiaru tlenu.
 - 4.1. W przypadku oznaczania zawartości siarki w sposób określony w pkt 4, odczynniki i materiały, rodzaj aparatury, wielkość próbki, wykonanie oznaczenia, oznaczanie zaabsorbowanej siarki, badanie sprawdzające, podawanie wyniku, precyzję metody, a także sporządzanie sprawozdania z badań określa norma PN-EN 24260.

5. Działanie korodujące określane jest stosując metodę badania na płycie miedzianej.
 - 5.1. Wykonanie oznaczenia, stosowane odczynniki i materiały, przygotowanie aparatury i płytek, ocenę wyników oraz sprawozdanie z badań określa norma PN-EN ISO 6251.
6. Pozostałość po odparowaniu określana jest przy wykorzystaniu metody wysokotemperaturowej.
 - 6.1. Metoda polega na oznaczeniu pozostałości w skroplonym gazie węglowodorowym (LPG) po jego odparowaniu w 105 °C.
 - 6.2. Wykonanie oznaczenia, stosowane odczynniki, rodzaj i przygotowanie aparatury, przygotowanie wyposażenia, procedurę badania, obliczenie i przedstawianie wyników, precyzję badania oraz sprawozdanie z badań określa norma PN-EN ISO 13757.
7. Względną prężność par w temperaturze 40⁰ C oznacza się :
 - 1) metodą LPG, polegającą na oznaczeniu względnej prężności par LPG w zakresie temperatur od około 35⁰ C do 70⁰ C.
 - 2) metodą obliczeniową, polegającą na oznaczeniu składu molowego oznaczanego metodą chromatografii gazowej.
 - 7.1. W przypadku oznaczanie względnej w sposób określony w pkt 7 ppkt 1, rodzaj i przygotowanie aparatury, pobieranie i postępowanie z próbkami, wykonanie oznaczenia, precyzję badania, obliczenia oraz sprawozdanie z oznaczenia określa norma PN-EN ISO 4256.
 - 7.2. W przypadku oznaczanie względnej w sposób określony w pkt 7 ppkt 2, procedurę badania, obliczenia, przedstawianie wyników, dokładność oraz sprawozdanie z oznaczenia określa norma PN-EN ISO 8973.
8. Temperaturę, w której względna prężność par jest nie mniejsza niż 150 kPa określa się za pomocą metody obliczeniowej, opartej na addytywnych danych współczynników gęstości i prężności par dla indywidualnych składników LPG.
 - 8.1. Sposób obliczenia, dokładność, przedstawianie wyników, oraz sprawozdanie z badań określa norma PN-EN ISO 8973.
9. Zawartość wody w LPG określana jest nieuzbrojonym okiem w temperaturze 0⁰ C.

10. Zapach jest określany metodą, która polega na przeprowadzeniu LPG w stan pary i rozcieńczaniu go oczyszczonym powietrzem, tak aby mieszanina zawierała LPG w ilości 20% dolnej granicy wybuchowości w powietrzu.
11. Metody, rodzaj aparatury, wykonanie badania oraz podawanie wyników określa norma PN-EN 589.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie metod badania jakości gazu skroplonego (LPG)

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 25 pkt 3 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa metody badania jakości gazu skroplonego LPG stosowanego w pojazdach. Przedmiotowy projekt określa wymagania w zakresie procedury oznaczania, rodzaju aparatury, stosowanych odczynników, sposobu obliczania oraz podawania wyników a także precyzję metody badawczej w odniesieniu do poszczególnych parametrów jakościowych tych paliw.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG)

Na podstawie art. 25 pkt 4 ustawy z dnia. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Metody badań jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG) określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

METODY BADANIA JAKOŚCI SPRĘŻONEGO GAZU ZIEMNEGO (CNG)

1. Woda, punkt rosy - określa się przy pomocy metod zawartych w normach ISO 6327, ISO 10101-1, ISO 10101-2, ISO 10101-3, ISO 11541.
2. Węglowodory – określa się przy pomocy metod zawartych w normach ISO 6974, ISO 6570-1.
3. Siarkowodór - nie ma specjalnych ograniczeń, innych niż wartości występujące zwykle w gazie ziemnym, zatem badanie koncentracji tego składnika nie jest wymagane; w razie konieczności stosuje się normę ISO 6974.
4. Siarkę całkowitą – określa się przy pomocy metod zawartych w normach ISO 6326-1, ISO 6326-2, ISO 6326-3, ISO 6326-4, ISO 6326-5j.
5. Dytlenek węgla - nie ma specjalnych ograniczeń, innych niż wartości występujące w gazie ziemnym, zatem badanie koncentracji tego składnika nie jest wymagane; w razie konieczności stosuje się normę ISO 6974.
6. Tlen - nie ma specjalnych ograniczeń, innych niż wartości występujące w gazie ziemnym, zatem badania koncentracji tego składnika nie jest wymagane; w razie konieczności stosuje się normę ISO 6974.
7. Metanol - nie ma specjalnych ograniczeń, innych niż wartości występujące w gazie ziemnym, zatem badania koncentracji tego składnika nie jest wymagane; w razie konieczności stosuje się normę ISO 6974.
8. Dla gazów i substancji innych niż wymienione w pkt 1-7 nie ma znormalizowanych metod badań.
9. Intensywność zapachu - testy zapachowe, jeśli są wymagane, są takie same jak wykonywane w lokalnych sieciach obsługujących stacje tankowania (brak norm międzynarodowych).
10. Liczba Wobbego – określa się przy pomocy metod zawartych w normie ISO 6976.
11. Wartość przeciwstukowa (Odporność przeciwstukowa): liczba metanowa, wyliczenie ze składu gazu - załącznik D normy PrPN-ISO 15403; liczba oktanowa - ISO 5163, ISO 5164.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie metod badania jakości sprężonego gazu ziemnego (CNG)

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 25 pkt 4 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa metody badania jakości sprężonego gazu ziemnego CNG stosowanego w pojazdach. Przedmiotowy projekt określa metody dla poszczególnych parametrów jakościowych tego paliwa na podstawie odpowiednich norm w tym zakresie.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾**

z dnia

w sprawie metod badania zawartości siarki w lekkim oleju opałowym, ciężkim oleju opałowym oraz w oleju do silników statków żeglugi śródlądowej

Na podstawie art. 25 pkt 5 ustawy z dnia. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Metody badania zawartości siarki dla:

- 1) lekkiego oleju opałowego określają normy EN 24260, ISO 8754 lub PrEN ISO 14596;
- 2) ciężkiego oleju opałowego i oleju do silników statków żeglugi śródlądowej określają normy ISO 8754 lub PrEN ISO 14596.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie metod badania zawartości siarki w lekkim oleju opałowym, ciężkim oleju opałowym oraz w oleju do silników statków żeglugi śródlądowej

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 25 pkt 5 projektu ustawy z dnia ... *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa metody badania lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego, stosowanych w instalacjach energetycznego spalania oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej. Przedmiotowy projekt określa metody badania zawartości siarki na podstawie odpowiednich norm w tym zakresie.

Projekt rozporządzenia poddany zostanie notyfikacji w Komisji Europejskiej, zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych
oraz wzorów raportów²⁾**

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) wzór rocznego zbiorczego raportu, dotyczącego jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG) oraz sprężonego gazu ziemnego (CNG) przedstawianego Radzie Ministrów, zwanego dalej „raportem dla Rady Ministrów”;
- 2) sposób monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w celu sporządzenia rocznego zbiorczego raportu dotyczącego jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych i stacjach zakładowych, przekazywanego Komisji Europejskiej, zwanego dalej „raportem dla Komisji Europejskiej”, a w szczególności:
 - a) sposób doboru stacji paliwowych i stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola, w tym minimalną liczbę tych stacji,
 - b) okresy monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust.2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 220, poz. 1888).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia art. 8 dyrektywy 98/70/WE dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 350 z dnia 28 grudnia 1998 r., str. 58; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, Roz. 13, t. 23, str. 182) oraz dyrektywy 2003/17/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. WE L 76 z dnia 22 marca 2003 r., str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, Roz. 13, t. 31, str. 160).

- c) sposób podziału terytorium kraju do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
- d) wzór raportu dla Komisji Europejskiej.

§ 2.

1. W celu sporządzenia raportu dla Komisji Europejskiej, stacje paliwowe i stacje zakładowe, zwane dalej „stacjami”, w których dokonywana będzie kontrola jakości danego gatunku paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego, wyznacza się losowo z wykazu stacji, zlokalizowanych na obszarach, o których mowa w § 7 ust 1.
2. Przedsiębiorców, wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw lub magazynowania paliw, stacje zakładowe oraz hurtownie paliw wyznacza się do kontroli jakości paliw losowo z wykazów tych przedsiębiorców, stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni paliw prowadzonych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
3. W przypadkach uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub Główny Inspektor Inspekcji Handlowej wyznacza do kontroli jakości paliw dodatkowych przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw lub magazynowania paliw, stacje paliwowe, stacje zakładowe lub hurtownie, bez zachowania trybu, o którym mowa w ust. 1 i 2.
4. Raport dla Komisji Europejskiej zawiera informacje o wynikach kontroli, o której mowa w ust. 1.
5. Raport dla Rady Ministrów zawiera informacje o wynikach kontroli, o której mowa w ust. 1 - 3.

§ 3.

1. Dla każdego gatunku paliwa ciekłego minimalna liczba stacji, w których dokonywana będzie kontrola, o której mowa w § 2 ust. 1, w każdym z okresów monitorowania, wynosi 100 dla całego terytorium kraju.
2. Dla benzyny o badawczej liczbie oktanowej RON 98 minimalna liczba stacji, w których dokonywana będzie kontrola wynosi 50 dla całego terytorium kraju.

2. W przypadku, gdy liczba stacji zaopatrujących w dany gatunek paliwa ciekłego, o których mowa w ust. 1, jest mniejsza niż 100, wówczas kontrola, o której mowa w § 2 ust. 1, dokonywana jest w każdym z okresów monitorowania we wszystkich stacjach, zaopatrujących pojazdy w to paliwo.

§ 4.

1. Dla każdego gatunku biopaliwa ciekłego minimalna liczba stacji, w których dokonywana będzie kontrola, o której mowa w § 2 ust. 1, wynosi 100 dla całego terytorium kraju, w ciągu roku kalendarzowego.
2. W przypadku, gdy liczba stacji zaopatrujących w dany gatunek biopaliwa ciekłego, o których mowa w ust. 1, jest mniejsza niż 100, wówczas w ciągu roku kalendarzowego przeprowadza się kontrolę we wszystkich stacjach, zaopatrujących w to biopaliwo ciekłe.

§ 5.

1. Minimalna liczba przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą, polegającą na handlu hurtowym paliwami ciekłymi lub biopaliwami ciekłymi, u których dokonywana będzie kontrola, wynosi w roku kalendarzowym 50% całkowitej liczby tych przedsiębiorców, znajdujących się w wykazie, o którym mowa w § 2 ust. 2.
2. Kontroli jakości u przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1, podlegają wszystkie gatunki paliwa ciekłego i biopaliwa ciekłego, będące przedmiotem handlu hurtowego prowadzonego przez danego przedsiębiorcę.

§ 6.

1. Ustala się okresy monitorowania jakości:
 - 1) benzyn silnikowych w ciągu roku:
 - a) letni – od dnia 1 maja do dnia 30 września,
 - b) zimowy – od dnia 1 października do dnia 30 kwietnia;
 - 2) oleju napędowego w ciągu roku:
 - a) letni – od dnia 16 kwietnia do dnia 30 września,
 - b) zimowy – od dnia 1 października do dnia 15 kwietnia.
2. Okresem monitorowania jakości biopaliw ciekłych jest rok kalendarzowy.

§ 7.

1. Do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych terytorium kraju dzieli się na obszary odpowiadające województwom, zgodnie z podziałem administracyjnym kraju, zwane dalej „województwami”.
2. Liczbę stacji w danym województwie, w których dokonywana będzie kontrola, o której mowa w § 2 ust. 1, dla każdego okresu monitorowania określa się odrębnie dla każdego gatunku paliwa ciekłego i biopaliwa ciekłego.
3. Dla każdego gatunku paliwa ciekłego i biopaliwa ciekłego, liczbę stacji na obszarze danego województwa, w których dokonywana będzie kontrola, o której mowa w § 2 ust. 1, określa się mnożąc liczbę stacji, w których dokonywana będzie kontrola danego gatunku paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego na terytorium całego kraju, przez ilościowy udział sprzedaży tego gatunku w danym województwie, w jego sprzedaży na terytorium całego kraju.
4. W przypadku braku wystarczających informacji na temat wielkości sprzedaży danego gatunku paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego w województwach, liczbę stacji na obszarze poszczególnych województw, w których dokonywana będzie kontrola danego gatunku paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego, o której mowa w § 2 ust. 1, określa się mnożąc liczbę stacji, w których dokonywana będzie kontrola danego gatunku paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego na terytorium całego kraju, przez udział liczby stacji, zaopatrujących w dany gatunek paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego w danym województwie, w liczbie stacji na terytorium całego kraju, zaopatrujących w dany gatunek paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego.
5. Jeżeli liczba stacji dla danego województwa, obliczona zgodnie z ust. 3 lub ust. 4 nie przekracza liczby 1, wówczas wyznacza się jedną stację.
6. Dla każdego okresu monitorowania, z wykazu stacji w danym województwie losuje się, odrębnie dla każdego gatunku paliwa ciekłego i biopaliwa ciekłego, taką liczbę stacji, jaka wynika z ust. 3 - 5.
7. Dodatkowo do kontroli każdego gatunku paliwa ciekłego i biopaliwa ciekłego w danym województwie, losuje się 10 % liczby stacji, określonej zgodnie z ust. 3 – 5, w przypadku gdyby jedna lub więcej stacji, o których mowa w ust. 6, były czasowo nieczynne lub zlikwidowane.

§ 8.

Wielkość sprzedaży danego gatunku paliwa ciekłego lub biopaliwa ciekłego albo liczbę stacji w poszczególnych województwach, do celów wyznaczania stacji, w których dokonywana będzie kontrola w okresie monitorowania rozpoczynającym się w danym roku kalendarzowym przyjmuje się na podstawie danych na koniec roku, poprzedzającego o jeden rok, rok rozpoczęcia okresu monitorowania.

§ 9.

1. Wzór raportu dla:

- 1) Rady Ministrów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) Wzór raportu dla Komisji Europejskiej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 10.

Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 17 września 2004 r. w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 221, poz. 2146).

§ 11.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Gospodarki

WZÓR RAPORTU DLA RADY MINISTRÓW

1. Informacje dotyczące instytucji sporządzającej raport.

Rok, którego dotyczy raport	
Data sporządzenia raportu	
Instytucja odpowiedzialna za sporządzenie raportu	
Adres instytucji	
Telefon Nr:	
Adres e-mail:	

2. Opis krajowego Systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw zawierający: przyjęty sposób podziału terytorium kraju, informację o województwach oraz okresach monitorowania.
3. Lista wszystkich gatunków paliw, wprowadzonych do obrotu na terytorium kraju oraz informacje dotyczące ich ilości.
4. Liczba skontrolowanych przedsiębiorców, stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni z uwzględnieniem gatunków paliw oraz województw.
5. Informacje dotyczące geograficznej dostępności benzyn silnikowych i oleju napędowego o zawartości siarki nie przekraczającej 10 mg/kg.

Krótki opis obszaru geograficznego, na którym są dostępne: benzyny silnikowe i olej napędowy o zawartości siarki nie przekraczającej 10 mg/kg

6. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ilości skontrolowanych przedsiębiorców, stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni w poszczególnych miesiącach.

6.1. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości benzyn silnikowych o badawczej liczbie oktanowej RON 98, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym.¹⁾

Krajowy gatunek benzyny	
Rok	

Parametr	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości ²⁾				Metoda badawcza ³⁾		
							Norma krajowa (jeśli istnieje)		Według dyrektywy 98/70/WE załącznik I				
		Liczba skontrolowanych obiektów ⁴⁾	Min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	min	max	metoda	rok	
Badawcza liczba oktanowa, RON	-								98,0	-			
Motorowa liczba oktanowa, MON	-								88,0	-			
Prężność par, DVPE	kPa								45,0;45,0;60,0	60,0;90,0;90,0			
Gęstość	kg/m ³								720	775			
Okres indukcyjny	minuty								360	-			
Zawartość żywic obecnych (po przemyciu rozpuszczalnikiem)	mg/100 ml								-	5			
Badanie działania korodującego na płytkach miedzi (3 h w temp. 50°C)	Klasa korozji								Klasa 1				
Wygląd									Jasna i przezroczysta				
Skład frakcyjny: - do temp. 100 °C odparowuje - do temp. 150 °C odparowuje	% (V/V) % (V/V)								46,0 75,0	71,0 -			
Zawartość węglowodorów typu: - olefinowego - aromatycznego	% (V/V) % (V/V)								- -	18,0 42,0			
Zawartość benzenu	% (V/V)									1,0			
Zawartość tlenu	% (m/m)									2,7			
Zawartość związków organicznych zawierających tlen: - metanol - etanol - alkohol izopropylowy - alkohol tert-butylowy - alkohol izobutylowy - etery (z 5 lub więcej atomami węgla w cząsteczce) - inne związki organiczne zawierające tlen	% (V/V) % (V/V) % (V/V) % (V/V) % (V/V) % (V/V) % (V/V)									- - - - - - -	3 5 10 7 10 15 10		

Destylacja:													
- do temperatury 70°C odparowuje	%(V/V)												
- do temperatury 100°C odparowuje	%(V/V)												
- do temperatury 150°C odparowuje	%(V/V)												
Zawartość siarki	mg/kg								-	50 (10) ⁵⁾			
Zawartość ołowiu	g/l								-	0,005			
Temperatura końca destylacji	°C									210			
Pozostałość po lotności	%(V/V)									2			
Indeks lotności, LVI										1150			

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ⁴⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

- 1) Informację sporządza się dla każdego krajowego gatunku benzyn.
- 2) Wartości graniczne są "wartościami rzeczywistymi" i zostały wyznaczone zgodnie z procedurą ustalania wartości granicznych, podaną w normie PN-EN ISO 4259. Wynik poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami opisanymi w normie PN-EN ISO 4259.
- 3) Numery norm i daty ich publikacji zgodne z aktualną edycją normy PN-EN 228.
- 4) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni.
- 5) Do dnia 31 grudnia 2008 r. – 50 mg/kg, od dnia 1 stycznia 2009 r. – 10 mg/kg.

6.2. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości benzyn silnikowych o badawczej liczbie oktanowej RON 95, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym.¹⁾

Krajowy gatunek benzyny	
Rok	

Parametr	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości ²⁾				Metoda badawcza ³⁾	
							Norma krajowa (jeśli istnieje)		Według dyrektywy 98/70/WE załącznik I			
		Liczba skontrolowanych obiektów ⁴⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	min	max	metoda	rok
Badawcza liczba oktanowa, RON	-							95,0	-			
Motorowa liczba oktanowa, MON	-							85,0	-			
Prężność par, DVPE	kPa							-	60,0			
Gęstość	Kg/m ³							720	775			
Okres indukcyjny	minuty							360				
Zawartość żywic obecnych (po przemyciu rozpuszczalnikiem)	Mg/100 ml							-	5			
Badanie działania korodującego na płytkach miedzi (3 h w temp. 50°C)	Klasa korozji							Klasa 1				
Wygląd								Jasna i przezroczysta				
Skład frakcyjny: - do temp. 100 °C odparowuje - do temp. 150 °C odparowuje	% (V/V) % (V/V)							46,0 75,0	- -			
Zawartość węglowodorów typu: - olefinowego - aromatycznego	% (V/V) % (V/V)							- -	18,0 42,0			
Zawartość benzenu	% (V/V)								1,0			
Zawartość tlenu	% (m/m)								2,7			
Zawartość związków organicznych zawierających tlen: - metanol - etanol - alkohol izopropylowy - alkohol <i>tert</i> -butylowy - alkohol izobutyłowy - etery (z 5 lub więcej atomami węgla w cząsteczce) - inne związki organiczne zawierające tlen	% (V/V) % (V/V) % (V/V) % (V/V) % (V/V) % (V/V) % (V/V)							- - - - - - -	3 5 10 7 10 15 10			

Destylacja:													
- do temperatury 70°C odparowuje	%(V/V)												
- do temperatury 100°C odparowuje	%(V/V)												
- do temperatury 150°C odparowuje	%(V/V)												
Zawartość siarki	mg/kg								-	50 (10) ⁵⁾			
Zawartość ołowiu	g/l								-	0,005			
Temperatura końca destylacji	°C									210			
Pozostałość po lotności	%(V/V)									2			
Indeks lotności										1150			

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ⁴⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

- 1) Informację sporządza się dla każdego krajowego gatunku benzyn.
- 2) Wartości graniczne są "wartościami rzeczywistymi" i zostały wyznaczone zgodnie z procedurą ustalania wartości granicznych, podaną w normie PN-EN ISO 4259. Wynik poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami opisanymi w normie PN-EN ISO 4259.
- 3) Numery norm i daty ich publikacji zgodne z aktualną edycją normy PN-EN 228.
- 4) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni.
- 5) Do dnia 31 grudnia 2008 r. – 50 mg/kg, od dnia 1 stycznia 2009 r. – 10 mg/kg.

6.3. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości oleju napędowego, stosowanego w pojazdach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym.¹⁾

Krajowy gatunek oleju napędowego	
Rok	

Parametr	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości ²⁾				Metoda badawcza ³⁾	
							Norma krajowa (jeśli istnieje)		Według dyrektywy 98/70/WE załącznik II			
		Liczba skontrolowanych obiektów ⁴⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	min	max	metoda	rok
Liczba cetanowa	-							51,0	-			
Gęstość w temp. 15 °C	kg/m ³							-	845			
Skład frakcyjny: - 95% (V/V) destyluje do temperatury	°C							-	360			
Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych	% (m/m)							-	11			
Zawartość siarki	mg/kg							-	50 (10) ⁵⁾			
Indeks cetanowy								46,0	-			
Temperatura zapłonu	°C							Powyżej 55	-			
Pozostałość po koksowaniu (z 10% pozostałości destylacyjnej)	%(m/m)							-	0,30			
Pozostałość po spopieleniu	%(m/m)								0,01			
Zawartość wody	mg/kg								200			
Zawartość zanieczyszczeń	mg/kg								24			
Badanie działania korodującego na miedź (3h, 50°)	klasa								Klasa 1			
Odporność na utlenianie	g/m ³								25			
Smarność, skorygowana średnica śladu zużycia (WS 1,4) w temperaturze 60°C	µm							-	460			
Lepkość w temperaturze 40°	Mm ² /s							2,00	4,50			
Estry metylowe kwasów tłuszczowych (FAME)	%(V/V)								5			
Temperatura zablokowania zimnego filtra, CFPP	°C								0;-10;-20			

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ⁴⁾						Razem
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik
Luty		Maj		Sierpień		Listopad
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień

- 1) Informację sporządza się dla każdego krajowego gatunku oleju napędowego.
- 2) Wartości graniczne są "wartościami rzeczywistymi" i zostały wyznaczone zgodnie z procedurą ustalania wartości granicznych, podaną w normie PN-EN ISO 4259. Wynik poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami opisanymi w normie PN-EN ISO 4259.
- 3) Numery norm i daty ich publikacji zgodne z aktualną edycją normy PN-EN 590.

- 4) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni.
 5) Do dnia 31 grudnia 2008 r. - 50 mg/kg, od dnia 1 stycznia 2009 r. - 10 mg/kg.

6.4. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości oleju napędowego, stosowanego w ciągnikach rolniczych i maszynach nie poruszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym. ¹⁾

Krajowy gatunek oleju napędowego	
Rok	

Parametr	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości ²⁾				Metoda badawcza ³⁾	
							Norma krajowa (jeśli istnieje)		Według dyrektywy 98/70/WE załącznik II			
		Liczba skontrolowanych obiektów ⁴⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	min	max	metoda	rok
Zawartość siarki	mg/kg							-	50 (10) ⁵⁾			

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ⁴⁾						Razem
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik
Luty		Maj		Sierpień		Listopad
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień

- 1) Informację sporządza się dla każdego krajowego gatunku oleju napędowego.
 2) Wartości graniczne są "wartościami rzeczywistymi" i zostały wyznaczone zgodnie z procedurą ustalania wartości granicznych, podaną w normie PN-EN ISO 4259. Wynik poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami opisanymi w normie PN-EN ISO 4259.
 3) Numer normy i data jej publikacji zgodna z aktualną edycją normy PN-EN 590.
 4) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni.
 5) Dla oleju napędowego oznaczonego kodem CN 2710 19 41: do dnia 31 grudnia 2008 r. - 50 mg/kg, od dnia 1 stycznia 2009 r. - 10 mg/kg. Dla oleju napędowego oznaczonego kodem CN 2710 19 45: od dnia 1 stycznia 2005 r. - 60 mg/kg.

6.5. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości benzyn silnikowych zawierających w swoim składzie powyżej 5% bioetanolu oraz powyżej 15% eterów, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym.

Parametr ¹⁾	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne				Dopuszczalne wartości		Metoda badawcza		
		Liczba skontrolowanych obiektów ²⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	metoda	rok

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ²⁾						
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik
Luty		Maj		Sierpień		Listopad
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień

1) Parametry określone w odrębnych przepisach dotyczących wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych.

2) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni.

6.6. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości estrów metylowych kwasów tłuszczowych, stanowiących samoistne paliwo silnikowe, stosowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych a także maszynach nie poruszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym.

Parametr ¹⁾	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości		Metoda badawcza	
		Liczba skontrolowanych obiektów ²⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	metoda	rok
Zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) ¹⁾	% (m/m)						96,5	—		
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³						860	900		
Lepkość w temperaturze 40°C ²⁾	mm ² /s						3,50	5,00		
Temperatura zapłonu	°C						120	—		
Zawartość siarki	mg/kg						—	10,0		
Pozostałość po koksowaniu (z 10% pozostałości destylacyjnej) ^{3) 4)}	% (m/m)						—	0,30		
Liczba cetanowa							51,0	—		
Zawartość popiołu siarczanowego	% (m/m)						—	0,02		
Zawartość wody	mg/kg						—	500		
Zawartość zanieczyszczeń stałych	mg/kg						—	24		
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50°C)	stopień korozji						Stopień korozji 1			
Stabilność oksydacyjna w temperaturze 110°C	h						6,0	—		
Liczba kwasowa	mg KOH/g						—	0,50		
Liczba jodowa	g jodu/100g						—	120		
Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego	% (m/m)						—	12,0		
Zawartość estrów metylowych kwasów polienowych (zawierających nie mniej niż cztery wiązania podwójne)	% (m/m)						—	1		
Zawartość alkoholu metylowego	% (m/m)						—	0,20		
Zawartość monoacylogliceroli	% (m/m)						—	0,80		
Zawartość diacylogliceroli	% (m/m)						—	0,20		
Zawartość triacylogliceroli	% (m/m)						—	0,20		
Zawartość wolnego glicerolu	% (m/m)						—	0,02		
Zawartość ogólnego glicerolu	% (m/m)						—	0,25		

Zawartość metali grupy I (Na + K)	mg/kg						—	5,0		
Zawartość metali grupy II (Ca + Mg)	mg/kg						—	5,0		
Zawartość fosforu	mg/kg						—	10,0		
Temperatura zablokowania zimnego filtra (CFPP)	°C						—	0;-10: -20		

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ²⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

1) Parametry określone w odrębnych przepisach dotyczących wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych.

2) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni.

6.7. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości oleju napędowego zawierającego powyżej 5% estrów, stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także w maszynach nie poruszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym (B20).

Parametr ¹⁾	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości		Metoda badawcza	
		Liczba skontrolowanych obiektów ²⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	metoda	rok
Zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME)	% (V/V)						20 ± 1			
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³						820	860		
Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych							1)			
Lepkość w temperaturze 40°C	mm ² /s						2,00	4,50		
Temperatura zapłonu	°C						powyżej 55	—		
Zawartość siarki	mg/kg						—	50,0 10,0		
Pozostałość po koksowaniu (z 10 % pozostałości destylacyjnej)	% (m/m)						—	0,30		
Pozostałość po spopieleniu	% (m/m)						—	0,01		
Liczba cetanowa							51,0	—		
Indeks cetanowy							46,0	—		
Zawartość wody	mg/kg						—	300		
Zawartość zanieczyszczeń stałych	mg/kg						—	24		
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50°C)	klasa						klasa 1			
Odporność na utlenianie	g/m ³						—	25		
Wygląd zewnętrzny							Klarowna ciecz bez wody i osadów			
Liczba kwasowa	mg KOH/g						— 0,2			
Smarność, skorygowana średnica śladu zużycia (WS 1,4) w temperaturze 60°C	µm						—	460		

Skład frakcyjny : – do 250 °C destyluje – do 350 °C destyluje – 95 % (V/V) destyluje do temperatury	% (V/V) % (V/V) °C							— 85 —	< 65 — 360		
Temperatura zablokowania zimnego filtra (CFPP)	°C							—	0; -10; -20		

¹⁾ Olej napędowy wykorzystywany do komponowania powinien spełniać wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia ... o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ²⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

1) Parametry określone w odrębnych przepisach dotyczących wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych.

2) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych, stacji zakładowych oraz hurtowni.

6.8. INFORMACJE DOTYCZĄCE WYNIKÓW KONTROLOWANIA JAKOŚCI GAZU SKROPLONEGO (LPG).

6.9. INFORMACJE DOTYCZĄCE WYNIKÓW KONTROLOWANIA JAKOŚCI SPRĘŻONEGO GAZU ZIEMNEGO (CNG).

WZÓR RAPORTU DLA KOMISJI EUROPEJSKIEJ

1. Informacje dotyczące instytucji sporządzającej raport.

Rok, którego dotyczy raport	
Kraj	
Data sporządzenia raportu	
Instytucja odpowiedzialna za sporządzenie raportu	
Adres instytucji	
Telefon Nr:	
Adres e-mail:	

2. Opis krajowego Systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw zawierający: przyjęty sposób podziału terytorium kraju, informację o województwach oraz okresach monitorowania.
3. Lista wszystkich gatunków paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, wprowadzonych do obrotu na terytorium kraju oraz informacje dotyczące ich ilości.
4. Liczba skontrolowanych stacji paliwowych oraz stacji zakładowych z uwzględnieniem gatunków paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz województw.
5. Informacje dotyczące geograficznej dostępności benzyn silnikowych i oleju napędowego o zawartości siarki nie przekraczającej 10 mg/kg.

Krótki opis obszaru geograficznego, na którym są dostępne: benzyny silnikowe i olej napędowy o zawartości siarki nie przekraczającej 10 mg/kg

6. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz ilości skontrolowanych stacji paliwowych oraz stacji zakładowych w poszczególnych miesiącach.

6.1. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości benzyn silnikowych, o badawczej liczbie oktanowej RON 98, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym.¹⁾

Kraj	
Krajowy gatunek benzyny	
Rok	

Parametr	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości ²⁾				Metoda badawcza ³⁾	
							Norma krajowa (jeśli istnieje)		Według dyrektywy 98/70/WE załącznik I			
		Liczba skontrolowanych obiektów ⁴⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	min	max	metoda	rok
Badawcza liczba oktanowa, RON	-							98,0	-			
Motorowa liczba oktanowa, MON	-							88,0	-			
Prężność par, DVPE	kPa							-	60,0			
Gęstość	Kg/m ³							720	775			
Okres indukcyjny	minuty							360				
Zawartość żywic obecnych (po przemyciu rozpuszczalnikiem)	Mg/100 ml							-	5			
Badanie działania korodującego na płytkach miedzi (3 h w temp. 50°C)	Klasa korozji							Klasa 1				
Wygląd								Jasna i przezroczysta				
Skład frakcyjny:												
- do temp. 100 °C odparowuje	% (V/V)							46,0	-			
- do temp. 150 °C odparowuje	% (V/V)							75,0	-			
Zawartość węglowodorów typu:												
- olefinowego	% (V/V)							-	18,0			
- aromatycznego	% (V/V)							-	42,0			
Zawartość benzenu	% (V/V)							-	1,0			
Zawartość tlenu	% (m/m)							-	2,7			
Zawartość związków organicznych zawierających tlen:												
- metanol	% (V/V)							-	3			
- etanol	% (V/V)							-	5			
- alkohol izopropylowy	% (V/V)							-	10			
- alkohol <i>tert</i> -butylowy	% (V/V)							-	7			
- alkohol izobutyłowy	% (V/V)							-	10			
- etery (z 5 lub więcej atomami węgla w cząsteczce)	% (V/V)							-	15			
- inne związki organiczne zawierające tlen	% (V/V)							-	10			

Destylacja:													
- do temperatury 70°C odparowuje	%(V/V)												
- do temperatury 100°C odparowuje	%(V/V)												
- do temperatury 150°C odparowuje	%(V/V)												
Zawartość siarki	mg/kg								-	50 (10) ⁵⁾			
Zawartość ołowiu	g/l								-	0,005			
Temperatura końca destylacji	°C								-	210			
Pozostałość po lotności	%(V/V)								-	2			
Indeks lotności, LVI									-	1150			

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ⁴⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

- 1) Informację sporządza się dla każdego krajowego gatunku benzyn.
- 2) Wartości graniczne są "wartościami rzeczywistymi" i zostały wyznaczone zgodnie z procedurą ustalania wartości granicznych, podaną w normie PN-EN ISO 4259. Wynik poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami opisanymi w normie PN-EN ISO 4259.
- 3) Numery norm i daty ich publikacji zgodne z aktualną edycją normy PN-EN 228.
- 4) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych oraz stacji zakładowych.
- 5) Do dnia 31 grudnia 2008 r. – 50 mg/kg, od dnia 1 stycznia 2009 r. – 10 mg/kg.

6.2. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości benzyn silnikowych, o badawczej liczbie oktanowej RON 95, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym.¹⁾

Kraj	
Krajowy gatunek benzyny	
Rok	

Parametr	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości ²⁾				Metoda badawcza ³⁾	
							Norma krajowa (jeśli istnieje)		Według dyrektywy 98/70/WE załącznik I			
		Liczba skontrolowanych obiektów ⁴⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	min	max	metoda	rok
Badawcza liczba oktanowa, RON	-							95,0	-			
Motorowa liczba oktanowa, MON	-							85,0	-			
Prężność par, DVPE	kPa							-	60,0			
Gęstość	kg/m ³							720	775			
Okres indukcyjny	minuty							360				
Zawartość żywic obecnych (po przemyciu rozpuszczalnikiem)	mg/100 ml							-	5			
Badanie działania korodującego na płytkach miedzi (3 h w temp. 50°C)	Klasa korozji							Klasa 1				
Wygląd								Jasna i przezroczysta				
Skład frakcyjny:												
- do temp. 100 °C odparowuje	% (V/V)							46,0	-			
- do temp. 150 °C odparowuje	% (V/V)							75,0	-			
Zawartość węglowodorów typu:												
- olefinowego	% (V/V)							-	18,0			
- aromatycznego	% (V/V)							-	42,0			
Zawartość benzenu	% (V/V)								1,0			
Zawartość tlenu	% (m/m)							-	2,7			
Zawartość związków organicznych zawierających tlen:												
- metanol	% (V/V)							-	3			
- etanol	% (V/V)							-	5			
- alkohol izopropylowy	% (V/V)							-	10			
- alkohol <i>tert</i> -butylowy	% (V/V)							-	7			
- alkohol izobutyłowy	% (V/V)							-	10			
- etery (z 5 lub więcej atomami węgla w cząsteczce)	% (V/V)							-	15			
- inne związki organiczne zawierające tlen	% (V/V)							-	10			
Zawartość siarki	mg/kg							-	50 (10) ⁵⁾			
Zawartość ołowiu	g/l							-	0,005			
Temperatura końca destylacji	°C								210			
Pozostałość po lotności	%)V/V)								2			
Indeks lotności									1150			

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ⁴⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

- 1) Informację sporządza się dla każdego krajowego gatunku benzyn.
- 2) Wartości graniczne są "wartościami rzeczywistymi" i zostały wyznaczone zgodnie z procedurą ustalania wartości granicznych, podaną w normie PN-EN ISO 4259. Wynik poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami opisanymi w normie PN-EN ISO 4259.
- 3) Numery norm i daty ich publikacji zgodne z aktualną edycją normy PN-EN 228.
- 4) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych oraz stacji zakładowych.
- 5) Do dnia 31 grudnia 2008 r. – 50 mg/kg, od dnia 1 stycznia 2009 r. – 10 mg/kg.

6.3. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości oleju napędowego, stosowanego w pojazdach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym.¹⁾

Kraj	
Krajowy gatunek oleju napędowego	
Rok	

Parametr	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości ²⁾				Metoda badawcza ³⁾	
							Norma krajowa (jeśli istnieje)		Według dyrektywy 98/70/WE załącznik II			
		Liczba skontrolowanych obiektów ⁴⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	min	max	metoda	rok
Liczba cetanowa	-								51,0	-		
Gęstość w temp. 15 °C	kg/m ³								820	845		
Skład frakcyjny: - 95% (V/V) destyluje do temperatury	°C								-	360		
Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych	% (m/m)								-	11		
Zawartość siarki	mg/kg								-	50 (10) ⁵⁾		
Indeks cetanowy									46,0	-		
Temperatura zapłonu	°C								Powyżej 55			
Pozostałość po koksowaniu (z 10% pozostałości destylacyjnej)	%(m/m)								-	0,30		
Pozostałość po spopieleniu	%(m/m)								-	0,01		
Zawartość wody	mg/kg								-	200		
Zawartość zanieczyszczeń	mg/kg								-	24		
Badanie działania korodującego na miedź (3h, 50°)	klasa								Klasa 1			
Odporność na utlenianie	G/m ³									25		
Smarność, skorygowana średnica śladu zużycia (WS 1,4) w temperaturze 60°C	µm								2,00	4,50		
Estry metylowe kwasów tłuszczowych (FAME)	%(V/V)								-	5		
Temperatura zablokowania zimnego filtra, CFPP	°C									0; -10; -20		

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ⁴⁾						Razem
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik
Luty		Maj		Sierpień		Listopad
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień

- 1) Informację sporządza się dla każdego krajowego gatunku oleju napędowego.
- 2) Wartości graniczne są "wartościami rzeczywistymi" i zostały wyznaczone zgodnie z procedurą ustalania wartości granicznych, podaną w normie PN-EN ISO 4259. Wynik poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami opisanymi w normie PN-EN ISO 4259.
- 3) Numery norm i daty ich publikacji zgodne z aktualną edycją normy PN-EN 590.
- 4) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych oraz stacji zakładowych.
- 5) Do dnia 31 grudnia 2008 r. - 50 mg/kg, od dnia 1 stycznia 2009 r. - 10 mg/kg.

6.4. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości oleju napędowego, stosowanego w ciągnikach rolniczych i maszynach nie poruszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym. ¹⁾

Kraj	
Krajowy gatunek oleju napędowego	
Rok	

Parametr	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości ²⁾				Metoda badawcza ³⁾	
							Norma krajowa (jeśli istnieje)		Według dyrektywy 98/70/WE załącznik II			
		Liczba skontrolowanych obiektów ⁴⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	min	max	metoda	rok
Zawartość siarki	mg/kg							-	50 (10) ⁵⁾			

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ⁴⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

- 1) Informację sporządza się dla każdego krajowego gatunku oleju napędowego.
- 2) Wartości graniczne są "wartościami rzeczywistymi" i zostały wyznaczone zgodnie z procedurą ustalania wartości granicznych, podaną w normie PN-EN ISO 4259. Wynik poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami opisanymi w normie PN-EN ISO 4259.
- 3) Numer normy i data jej publikacji zgodna z aktualną edycją normy PN-EN 590.
- 4) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych oraz stacji zakładowych.
- 5) Dla oleju napędowego oznaczonego kodem CN 2710 19 41: do dnia 31 grudnia 2008 r. - 50 mg/kg, od dnia 1 stycznia 2009 r. - 10 mg/kg. Dla oleju napędowego oznaczonego kodem CN 2710 19 45: od dnia 1 stycznia 2005 r. - 60 mg/kg.

6.5. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości benzyn silnikowych zawierających w swoim składzie powyżej 5% bioetanolu oraz powyżej 15% eterów, stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym.

Parametr ¹⁾	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne				Dopuszczalne wartości		Metoda badawcza		
		Liczba skontrolowanych obiektów ²⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	metoda	rok

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ²⁾						
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik
Luty		Maj		Sierpień		Listopad
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień

1) Parametry określone w odrębnych przepisach dotyczących wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych.

2) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych oraz stacji zakładowych.

6.6. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości estrów metylowych kwasów tłuszczowych, stanowiących samoistne paliwo silnikowe, stosowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych a także maszynach nie poruszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym.

Parametr ¹⁾	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości		Metoda badawcza	
		Liczba skontrolowanych obiektów ²⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	metoda	rok
Zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) ¹⁾	% (m/m)						96,5	—		
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³						860	900		
Lepkość w temperaturze 40°C ²⁾	mm ² /s						3,50	5,00		
Temperatura zapłonu	°C						120	—		
Zawartość siarki	mg/kg						—	10,0		
Pozostałość po koksowaniu (z 10% pozostałości destylacyjnej) ^{3) 4)}	% (m/m)						—	0,30		
Liczba cetanowa							51,0	—		
Zawartość popiołu siarczanowego	% (m/m)						—	0,02		
Zawartość wody	mg/kg						—	500		
Zawartość zanieczyszczeń stałych	mg/kg						—	24		
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50°C)	stopień korozji						Stopień korozji 1			
Stabilność oksydacyjna w temperaturze 110°C	h						6,0	—		
Liczba kwasowa	mg KOH/g						—	0,50		
Liczba jodowa	g jodu/100g						—	120		
Zawartość estru metylowego kwasu linolenowego	% (m/m)						—	12,0		
Zawartość estrów metylowych kwasów polienowych (zawierających nie mniej niż cztery wiązania podwójne)	% (m/m)						—	1		
Zawartość alkoholu metylowego	% (m/m)						—	0,20		
Zawartość monoacylogliceroli	% (m/m)						—	0,80		
Zawartość diacylogliceroli	% (m/m)						—	0,20		
Zawartość triacylogliceroli	% (m/m)						—	0,20		
Zawartość wolnego glicerolu	% (m/m)						—	0,02		
Zawartość ogólnego glicerolu	% (m/m)						—	0,25		

Zawartość metali grupy I (Na + K)	mg/kg						—	5,0		
Zawartość metali grupy II (Ca + Mg)	mg/kg						—	5,0		
Zawartość fosforu	mg/kg						—	10,0		
Temperatura zablokowania zimnego filtra (CFPP)	°C						—	0;-10: -20		

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ²⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

1) Parametry określone w odrębnych przepisach dotyczących wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych.

2) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych oraz stacji zakładowych.

6.7. Informacje dotyczące wyników monitorowania i kontrolowania jakości oleju napędowego zawierającego powyżej 5% estrów, stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także w maszynach nie poruszających się po drogach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym.

Parametr ¹⁾	Jednostka	Wyniki analityczne i statystyczne					Dopuszczalne wartości		Metoda badawcza	
		Liczba skontrolowanych obiektów ²⁾	min	max	średnia	Odchylenie standardowe	min	max	metoda	rok
Zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME)	% (V/V)						20 ± 1			
Gęstość w temperaturze 15°C	kg/m ³						820	860		
Zawartość wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych ³⁾							3)			
Lepkość w temperaturze 40°C	mm ² /s						2,00	4,50		
Temperatura zapłonu	°C						powyżej 55	—		
Zawartość siarki	mg/kg						—	50,0 ⁴⁾ 10,0 ⁵⁾		
Pozostałość po koksowaniu (z 10 % pozostałości destylacyjnej)	% (m/m)						—	0,30		
Pozostałość po spopieleniu	% (m/m)						—	0,01		
Liczba cetanowa							51,0	—		
Indeks cetanowy							46,0	—		
Zawartość wody	mg/kg						—	300		
Zawartość zanieczyszczeń stałych	mg/kg						—	24		
Badanie działania korodującego na miedzi (3 h w temperaturze 50°C)	klasa						klasa 1			
Odporność na utlenianie	g/m ³						—	25		
Wygląd zewnętrzny							Klarowna ciecz bez wody i osadów			
Liczba kwasowa	mg KOH/g						—	0,2		
Smarność, skorygowana średnica śladu zużycia (WS 1,4) w temperaturze 60°C	µm						—	460		
Skład frakcyjny : – do 250 °C destyluje – do 350 °C destyluje – 95 % (V/V) destyluje do temperatury	% (V/V) % (V/V) °C						— 85 —	< 65 — 360		

Temperatura zablokowania zimnego filtra (CFPP)	°C							0; -10; -20		
--	----	--	--	--	--	--	--	-------------	--	--

Liczba skontrolowanych obiektów w ciągu miesiąca ²⁾						Razem	
Styczeń		Kwiecień		Lipiec		Październik	
Luty		Maj		Sierpień		Listopad	
Marzec		Czerwiec		Wrzesień		Grudzień	

1) Parametry określone w odrębnych przepisach dotyczących wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych.

2) Zestawienie sporządzone oddzielnie dla stacji paliwowych oraz stacji zakładowych.

6.8 INFORMACJE DOTYCZĄCE WYNIKÓW KONTROLOWANIA JAKOŚCI GAZU SKROPLONEGO (LPG).

6.9 INFORMACJE DOTYCZĄCE WYNIKÓW KONTROLOWANIA JAKOŚCI SPRĘŻONEGO GAZU ZIEMNEGO (CNG).

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie sposobu monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz wzorów raportów

Projekt rozporządzenia przygotowany został na podstawie delegacji zawartej w art. 29 pkt 5 projektu ustawy z dnia ... o *systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* i określa sposób monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz wzory raportów dla Komisji Europejskiej oraz dla Rady Ministrów. W przypadku raportu dla Komisji Europejskiej sposób monitorowania określony jest zgodnie z wymaganiami normy PN EN 14274, wskazanej w dyrektywie 2003/17/WE zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyn i olejów napędowych. Monitorowanie jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych dla potrzeb raportu dla Komisji Europejskiej odbywa się zgodnie z losowym wyborem stacji paliwowych i stacji zakładowych do kontroli, spośród wszystkich stacji na terytorium kraju. Dla każdego gatunku paliwa określony jest sposób przyjmowania minimalnej liczby stacji wyznaczonych do kontroli w każdym okresie monitorowania w ciągu roku kalendarzowego.